XXIX. ÉVFOLYAM, 43. SZÁM · Ára: 1,80 Ft · 1973. OKTÓBER 25.

Ludas Matyi

Hegedűs István rajza

MAI IDŐK FOCIJA — Ez még itt sem bírja a második félidőt…

KEDVES LUDAS!

LENGŐLAPÁT

Életem párja, a tőle megszokott „műszaki érzékkel", kiszerelte a több éve kifogástalanul működő mosógépünk lelkét, a lengőlapátot. A visszaszerelésre már nem kellett időt fecsérelnie, mivel a szorítóhüvely kettétört.

Balga műszaki fejemmel azt gondoltam: mi sem egyszerűbb, beviszem a GELKÁ-hoz a lengőlapátot s ha szerencsém van, megvárom a javítást; ha nem: másnap érte megyek.

Ezzel a szent eltökéltséggel állítottam be október 5-én 11 órakor a GELKA XXI., Kossuth Lajos út 47—49. szám alatti kirendeltségébe. Ott először a mindentudó munkafelvevő ábrándított ki naiv elképzelésemből, mondván: hozzam be a mosógépet, akkor nagyon szívesen megjavítják, de külön a lengőlapátot nem javítják és alkatrészt sem árusítanak! Nyilván nem értett meg, gondoltam én, ezért javíttatási szándékomat elismételtem egy rangsorral feljebb, de hasonló elutasító választ kaptam. Hiába érveltem, hogy a mosógépemnek semmi baja nincs, csupán a kezemben tartott lengőlapátban levő szorítóhüvely tört ketté és annak kicserélését kérem.

Azt a tiszteletre méltó javaslatukat sem tudtam megvalósítani, mely szerint vegyem meg a hüvelyt a kereskedelemben és szereljem be magam. (Ezt csináltam volna egyébként, ha a szereléshez szükséges szerszámmal és ismerettel rendelkeznék.)

Így aztán továbbra is ragaszkodtak a komplett mosógéphez és állításukhoz: „Szolgáltatók lévén, csak a végzett munkáért és a beépített alkatrészért vállalunk felelősséget, de így nem javítunk!" Hiába ismételtem makacsul, hogy pontosan azért vagyok itt: építsék be a szorítóhüvelyt, kifizetem a számla szerinti anyagot és a ráfordított munkabért. Nem és nem, s mivel éppen nem volt nálam a mosógép, kénytelen voltam eredmény nélkül távozni.

Élő Zsolt
Bp. XI., Kelenhegyi út 46/d

MENNYIBE KERÜL 2 FORINT 40 FILLÉR?

Március 7-én a vonaton meg akartak bírságolni 22 forint 40 fillérre, mert a jegyem, a pénztárosnő hibájából, 2 forint 40 fillérrel „rövidebb" volt a kelleténél. Igazam tudatában nem vállaltam a bírságot, ezért pár nap múlva szigorú felszólítást kaptam a MÁV-tól, hogy a fenti összeget és hozzá még 8 forint büntetést fizessek be a számlájukra. Felszólításukra panasszal éltem, majd többszöri levélváltás után sikerült elérnem, hogy a büntetéstől eltekintettek, csak a kettőnegyven befizetéséhez ragaszkodtak. (De annyira, hogy ez ügyben még egy külön, másodszori felszólítást is küldtek.)

Jobb a békesség, gondoltam, s május 12-én postára adtam a két forint 40 fillért.

Szeptember 12-én azonban dörgedelmes hangú levelet kaptam, amelyben a Megyei Bíróság Végrehajtó Irodája közölte, hogy a ki nem fizetett bírság, plusz végrehajtási költségek címén 44 forint 40 fillért letiltanak a fizetésemből. Erről a munkahelyemet is értesítették.

Pár nap múlva Pestre utaztam és a MÁV Igazgatóságon, hosszas bolyongás után, sikerült egy papírt szereznem arról, hogy kifizettem a kettőnegyvenet és a MÁV-nak nincs követelni valója rajtam.

Remélem, ezzel az ügy lezárult.

De érdemes lenne összeszámolni, hogy a MÁV-nál hány embernek hány órai munkaideje ment rá arra, amíg ezt a 2 forint 40 filléres bevételt sikerült elérniük.

Megérte nekik?

Benkő Istvánné dr.
Veszprém, Zrínyi u. 15.

TÁBLÁK

A XVIII. kerületben mintha egy kicsit felületesen kezelnék nagyjaink emlékét. A fotókon látható neveket helyesen így kell írni: Hámán Kató. Babits Mihály, Fürst Sándor, Sallai Imre.

(Bauer Zsuzsa felvételei)

SÓSTÓI SIRÁMOK

Nyíregyházának értékes kincse a Sóstó. Nagy erdő közepén, szép környezetben van a tó, partján gomba módra szaporodnak az üdülők és a villák.

Sajnos, a tó vize nagyon szennyezett: iszapos, hínáros, békalencsés. A fürdőzők még a zuhany alatt is csak nehezen tudják tisztára mosni magukat egy kis úszkálás után. Tisztítani kellene a tó vizét.

A tó strandja sem megfelelő. A part is elhanyagolt. Elvadult nádas terjed egyre beljebb. A homokos partot is fel kellene újítani.

Jó volna, ha a jövő szezonban már régi híréhez méltó külsővel fogadhatná Sóstó a vendégeit!

Antalóczy Tiborné
tanár
Nyíregyháza

A KORSZERŰSÍTÉS HÁTRÁNYAI

A 4-es számú fő közlekedési útvonalnak a Szolnok belterületén áthaladó, korszerűsített szakaszát, az új vasúti felüljáróval, augusztus 20-ra átadták a forgalomnak. Az áthaladó forgalomban és a városi közlekedésben résztvevők nagy örömére — és a környéken lakók nagy bosszúságára.

A beruházó — a KPM Szolnok megyei Közúti Igazgatósága — az út mentén húzódó családi házakhoz, vállalati bérlakásokhoz, az útról leágazó mellékutcákhoz nem építtetett lejárót, mondván, hogy ez nem felelne meg a forgalombiztonsági követelményeknek, és lassítaná az áthaladó forgalmat.

A Városi Tanács VB, a lakosság érdekeire hivatkozva, megfellebbezte a beruházónak ezt a döntését, a fellebbezést azonban elutasították.

Így a környéken lakók számára csak körülményesen megoldható feladattá váltak a következők:

a téli tüzelő házhoz szállítása;

a saját gépjárművel való behajtás a lakáshoz;

az esetleges költözködés;

bármilyen nagyobb tömegű, vagy súlyú árunak, egyéb anyagoknak a házhoz szállítása.

Esős, sáros időjárás esetén, a mellékutcákban lakó súlyos betegeknek mentővel történő elszállítása is körülményessé, számos esetben megoldhatatlanná válik.

Hogyan fordulhatott elő az útkorszerűsítésnél ilyen meggondolatlanság, ki felelős azért, hogyan és mikor hozzák helyre az elkövetett hibát? Milyen jogon zárták ki a forgalomból az út mentén lakókat, milyen jogon korlátozzák az állampolgárok mozgási szabadságát?

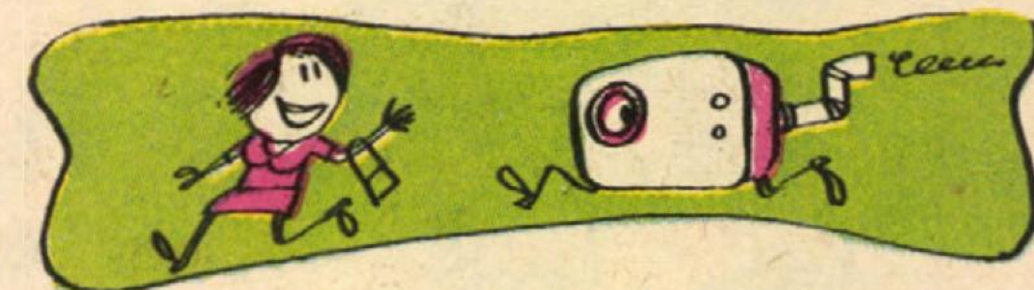
Kómár József
erdőmérnök
Szolnok, Abonyi út 29.

HOL AZ AJÁNDÉK?

A KERAVILL egyik árubemutatóján, augusztusban, vásároltam egy olajkályhát. A reklám szerint a vásárlóknak egy 200 forintos ajándékutalványt és díjtalan házhoz szállítást ígértek. Az utalványt nem kaptam meg, ellenben felszámoltak 17 forintot a kályha „díjtalan" haza-szállításáért.

Ez ügyben már kétszer reklamáltam telefonon, egyszer pedig személyesen is. Mindig egy kis türelmet kértek, s ígérték, hogy elintézik. Két hónap múlt el azóta, s még mindig nem intézkedtek. Az ilyen eljárás nagyon rossz reklám, nem éri meg a KERAVILL-nak!

Sasvári Ferencné
Gödöllő, Szilhát u. 27.

A CÍMZETT VÁLASZOL

„Hol a Ludas?" címmel megjelent a posta munkáját bíráló cikkben foglaltakat kivizsgáltattam:

Az egyéni előfizetések késedelmes kézbesítését a Budapest 72. sz. postahivatalnál fennálló létszámhiány okozta. A naponta beérkező igen nagy mennyiségű anyagot a postahivatal határidőre nem tudta feldolgozni. Súlyos hibát követett el a Budapest 72. sz. postahivatal az anyagtorlódás ideje alatt azzal is, hogy a beérkező anyag feldolgozásánál a sorrendiséget nem tartotta be.

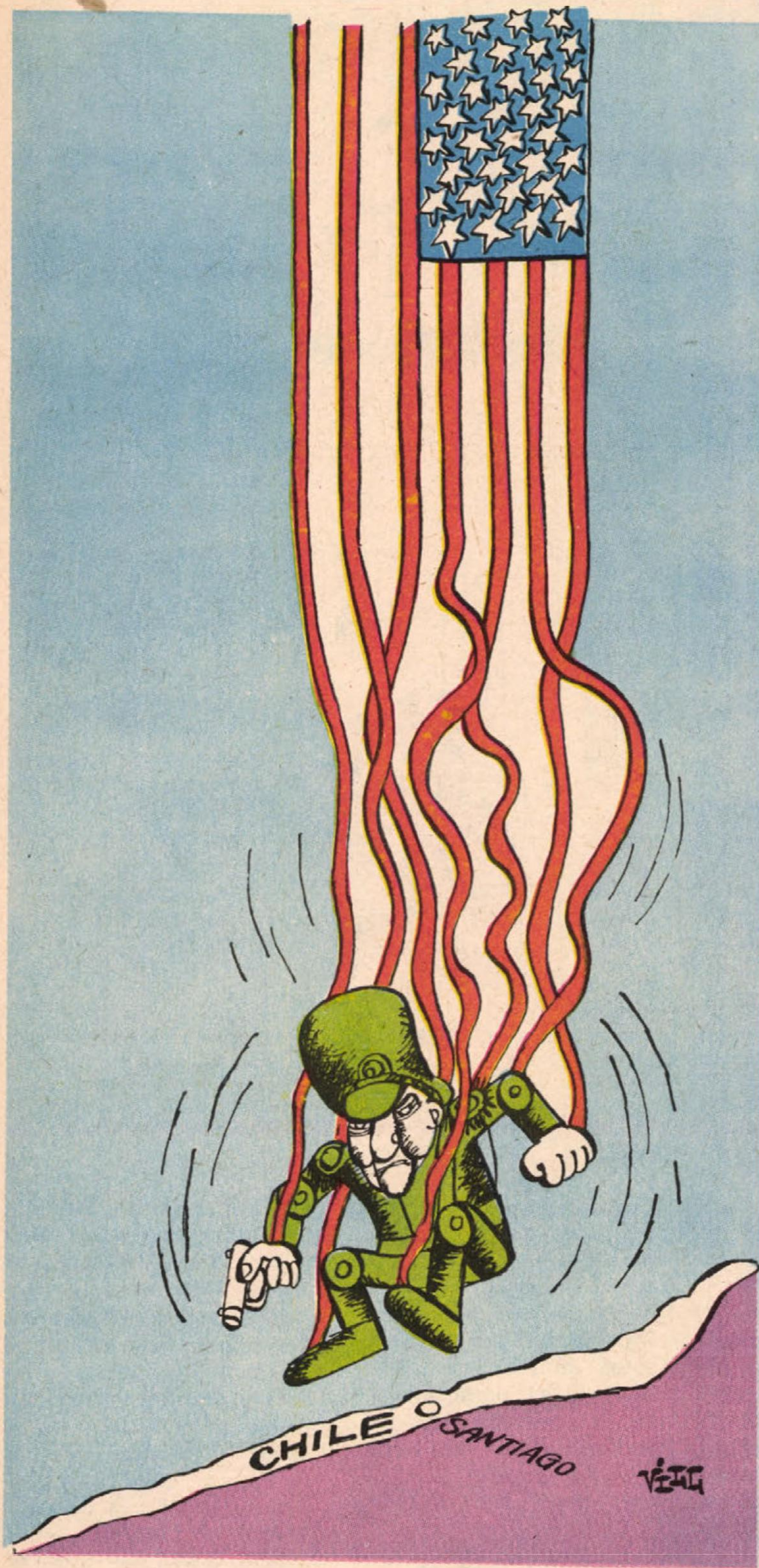
A küldemények folyamatos feldolgozásának biztosítása érdekében utasítottam a Budapest 72. postahivatalt a hiányzó létszám pótlására, valamint a sorrendiség betartására. Egyidejűleg a Posta Központi Hírlap Iroda az előfizetői példányok gyors továbbítását biztosító új feldolgozási rendszer szerint adja át továbbításra az anyagot a Budapest 72. sz. postahivatal részére.

Az előfordult hibákért az előfizetők szíves elnézését kérjük.

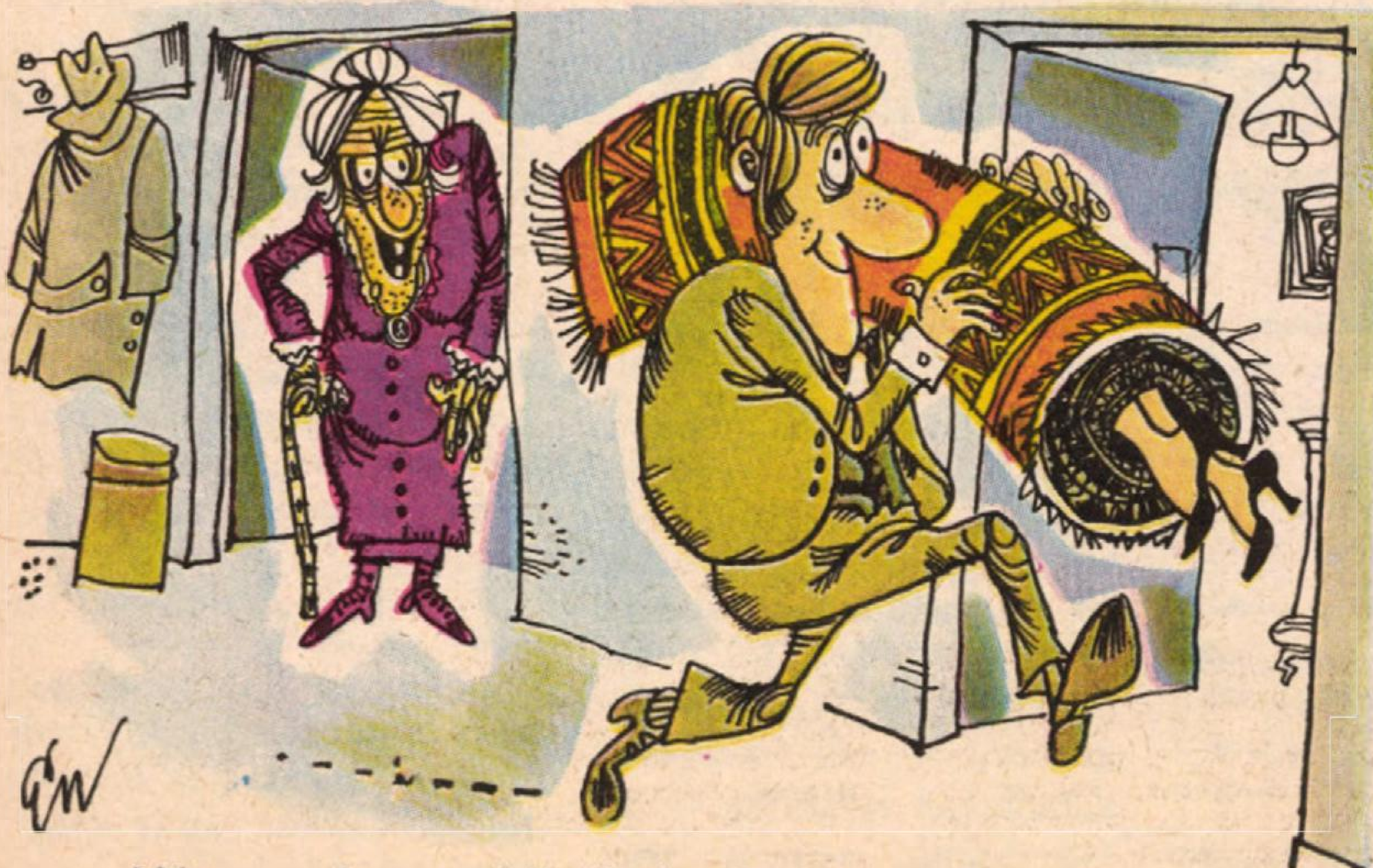
Dr. Jeney László
Közlekedés- és Postaügyi Minisztérium

DÜHÖNG A TERROR CHILÉBEN

Földes Vilmos rajza

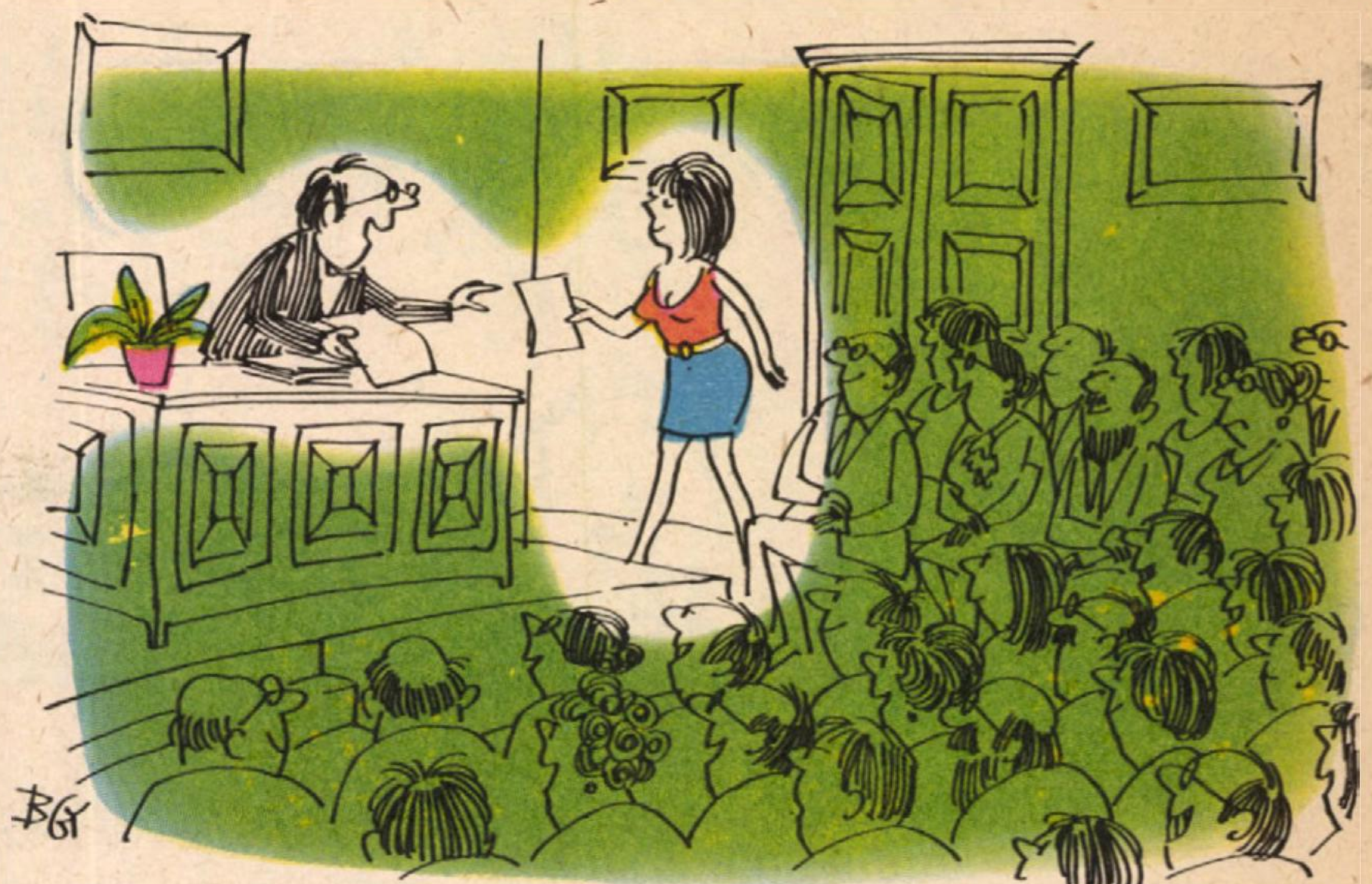

RAVASZ ALBÉRLŐ

– Milyen rendes magától, Kovács úr, hogy minden este kiporolja a szőnyegemet...

TUDOMÁNYOS KONFERENCIA

– És most, kedves hallgatóim, készítsenek elő papírt és ceruzát. Ismertetem a nyertes lottószámokat.

KÜLÖNÖS TÖRTÉNET

Mit csinál itt az ajtó előtt? — kérdeztem Verpeléti T. Ottótól, a neves humoristától.

— Nem látja? Fekszem.

— Azt látom. De miért pont itt, az ajtó előtt?

— Hát hol feküdjön egy lábtörlő?

— Maga megőrült? Lábtörlőnek képzeli magát?

— Nem én képzelem magam lábtörlőnek. Annak néznek. Nem akarok dicsekedni, de épp az imént törülte belém a lábát az a kiváló esztéta, aki a vidám műsorokat a giccs kategóriába sorolta.

— S mióta fekszik itt?

— Reggel óta. Higgye el, nagyon kényelmes munka. Reggel idejövök, leheveredem az ajtó elé és aztán egész nap azt csinálok, amit akarok... Nem akar bemenni? Csak lépjen rám egész nyugodtan, de arra kérem: ne csapdossa nagyon a lábát, mert azt nem szeretem.

— A többiek már megjöttek?

— A kiváló kritikus, akinek sohasem elég bátor a magyar humor, már megérkezett.

— Mit szólt, amikor meglátta magát az ajtó előtt?

— Nem vett észre. Éppen a könnyű műfaj problémáiról beszélgettek és annyira belemerültek a disputába, hogy nem is láthattak meg...

— Ki jött még?

— Néhány perce érkezett meg Flancz Zebegény...

— Az kicsoda?

— A „Tennünk kell valamit a magyar humor érdekében, amíg nem késő" akcióbizottság elnöke. Nagyon szimpatikus ember... Nekem legalábbis az volt... Nem lehetett több ötven kilónál...

— Felfigyelt magára?

— Igen, felfigyelt, sőt beszélgetett is velem.

— Mit mondott?

— Azt tanácsolta, hogy szegessem be magam a feleségemmel, mert különben hamar kirojtosodom. És időnként forgassam meg magam, úgy sokáig használható leszek.

— Nagy forgalom van?

— Nem panaszkodhatom. Aki egy kicsit ad magára, az idején és belém törli a lábát.

— Nem túl érzékeny maga?

— De érzékeny vagyok. Ki nem állhatom, ha valaki csapdossa a lábát rajtam. Attól mindig depressziós leszek.

— És mit csinál a szabad idejében?

— Írok. Humoreszkeket, szatírákat.

— Itt, az ajtó előtt?

— Nagyon szeretem ezt a lépcsőházat: állandóan jönnek-mennek az emberek, mindig van valami látnivaló. Ha nem jut eszembe semmi, akkor hímezek.

— Maga tényleg bolond. Mit hímez?

— Ide a mellemre szeretném rahímezni azt, hogy *„Isten hozott!"* Az olyan mutatós, nem?... Egy lábtörlő kollégámnál láttam a második emeleten... Eleinte arra gondoltam, hogy *„Salve"* feliratot hímezek magamra, de az túl intelligens... Apropó, nem akar bemenni?

— Izé... nem is tudom... tulajdonképpen...

— Mielőtt becsöngetne, törülje meg a lábát... A háziasszony nagyon háklis...

Hirtelen kinyílt az ajtó és valaki megkérdezte:

— Hát maga kivel beszélget itt?

— Verpelétivel, a humoristával — mutattam rá a lábtörlőre.

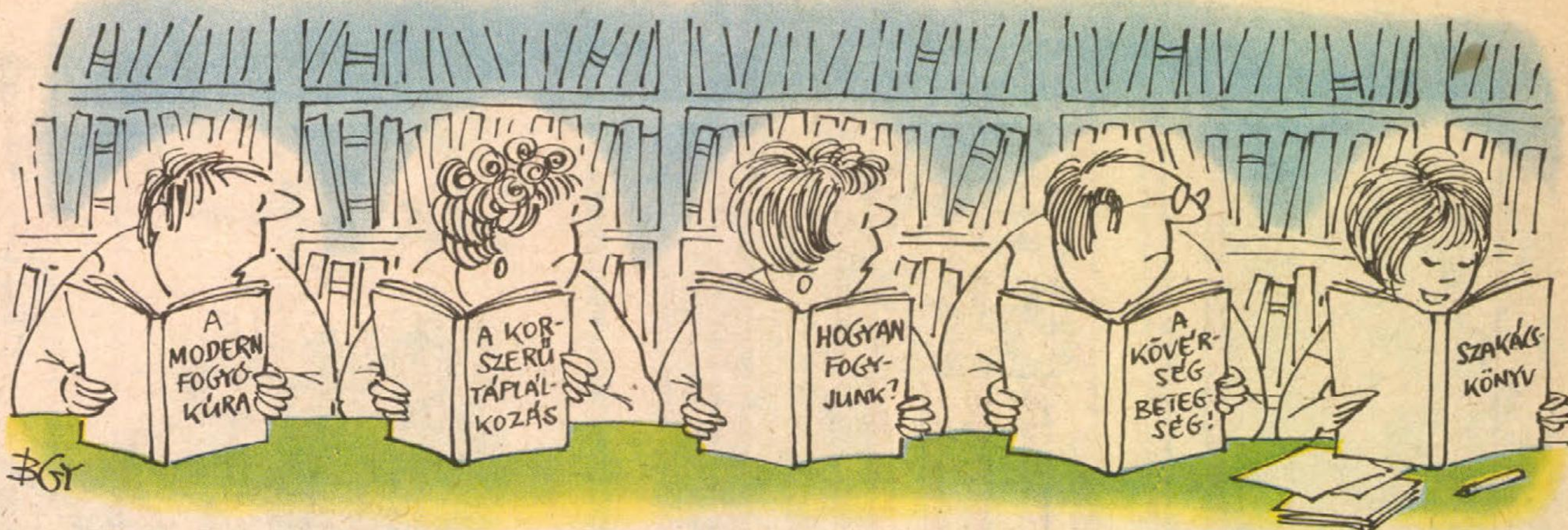
— Nahát, hogy maga milyen vicces ember... Imádom a humorát...

Lenéztem a humoristára. Nem volt ott. Egy közönséges lábtörlő feküdt a helyén. Úgy látszik, csak képzelődtem...

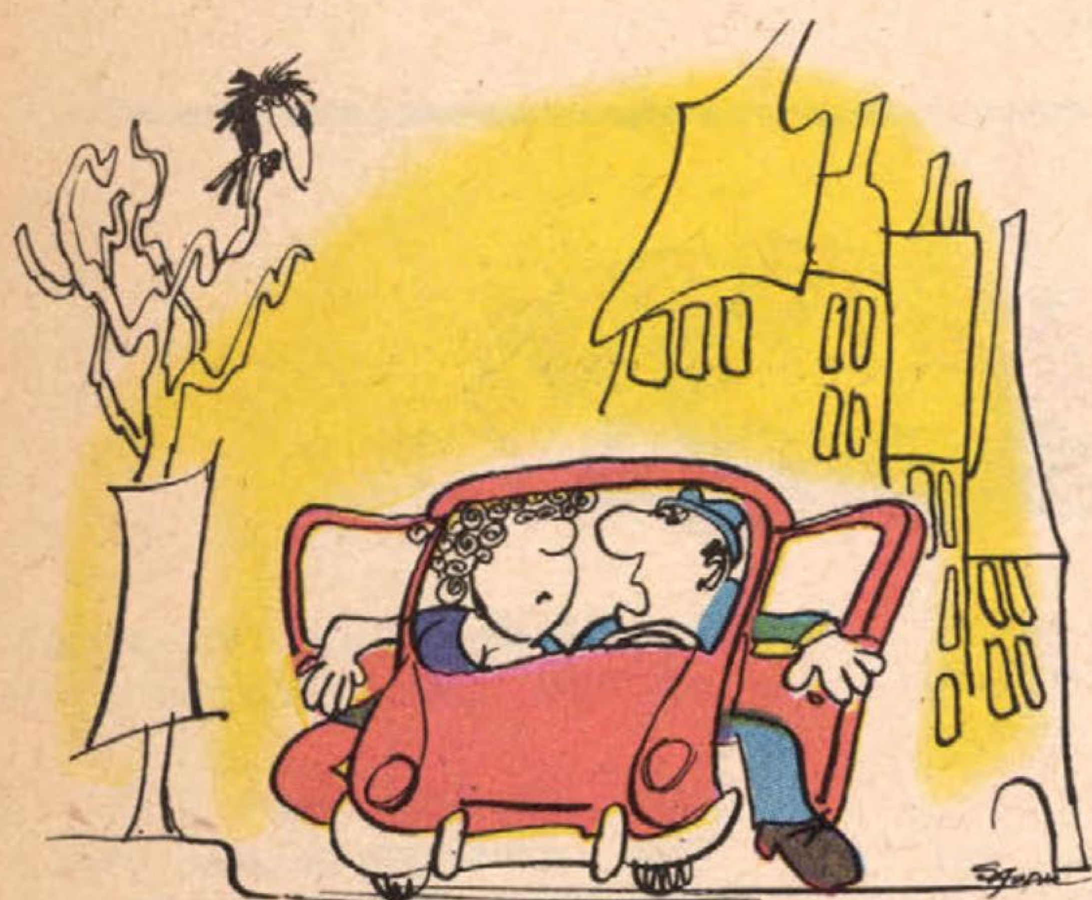
Mikes György

NAPIRENDEN A FOGYÓKÚRA

IRIGY EMBEREK

KISAUTÓ

– Miért pont én kezdjem el a fogyókúrát? Miért nem kezded te?...

A LEGOLCSÓBB FOGYÓKÚRA

– Vacsora helyett majd mindig felolvasok neked egy orvosi cikket az elhízás veszedelmeiről!

NAPILAP

– Keresd meg, ma mit írnak az elhízásról!

Levélváltás a tejfogyasztásról

Kedves Szerkesztő úr!

A Hétfői Hírekben olvastam, hogy a mezőgazdaság tejtermelése most már lehetővé tenné a tej és tejtermékek fokozottabb fogyasztását, de kevés a kulturáltan kiszolgáló szaküzlet. Ezért a tervszerű tejprogram keretében még az idén öt tejbár nyílik a fővárosban, s a vidéki városok közül Sopronban, Debrecenben és Győrben. Ezekben az üzletekben a tejes ételek, tejes sütemények, rántott sajtok, a tejalapanyagú turmixitalok, a sajtos kevert túrók, és a sajtos hideg-meleg szendvicsek bőséges választékát kínálják. A vendéglátóipar melegkonyhás éttermeiben a nyitva tartás egész ideje alatt előírják a tejes ételek kínálatát. Az éttermekben bevezetik a sajttálakat, továbbá arról is folyik a tárgyalás, hogy vasárnap es ünnepnapokon a büfékben, eszpresszókban és bisztrókban is lehessen vásárolni tejet kiskereskedelmi áron.

Ez mind nagyon helyes és közérdekű intézkedés, de miközben ezt olvastam, nekem az járt az eszembe, hogy volt egyszer Budapesten egy tejvendéglő, de mi lett belőle...

Kedves Olvasónk!

Halványan én is emlékszem, hogy valahol a Marx téren jó néhány évvel ezelőtt megnyitották Budapest egyetlen tejvendéglőjét. Ízléses, piros műbőr huzattal bevont székek, félkör alakú, korszerű ülőbútorok, figyelmes kiszolgálás, továbbá tejből és tejtermékből készült hideg és meleg ételek bősége várta a vendégeket. Ott *már akkor* kaphatók voltak mindazok a remek tejes ételek, amelyeket, ön az újságcikket idézve, *most* felsorolt. Nem sok idő telt el s a törzsvendégek a tejvendéglő új berendezését teljesen tönkretették, mintegy tanújelét adva annak, hogy az étteremnek ezt a műfaját nem kedvelik. Mindent a fogyasztóért! — jelszóval, Pestnek ezt az egyetlen tejvendéglőjét hamarosan átalakították egy egészen más jellegű vendéglátóipari egységgé. A filigrán és korszerű bútorok masszív asztalokká és nehéz székekké cserélődtek fel. A tej és tejtermék mellett megjelentek az egészen más jellegű ételek. A ma reggeli menü például: bableves kolbásszal, paprikás csirke, bácskai rizses, sült sonka tojással, habart tojás rizottóval, lecsós kolbásszal, hogy tovább ne is soroljam. A régi tejvendéglő intim hangulata a múlté (tessék este nyolc óra után betérni!) és a húsételek hagymás-paprikás illata nagyon zavarja azt, aki tejet vagy tejterméket szeret fogyasztani a tejvendéglőben.

Nyilvánvalóan ön azért jegyezte meg levélében olyan maliciózusan, hogy „volt egyszer Budapesten egy tejvendéglő", mert arra gondolt, hogy a tervbe vett vendéglői típus (és egyáltalán a tejtermékek árusítása) arra a sorsra fog jutni, mint a Tejvendéglő, mert hiába premizálják a többlet tejeladást, az italárukon többet lehet keresni, mint a tejen és a kevert túrón, vagy a meleg vagy a hideg tejes ételeken.

Erre én azt felelhetném, hogy a tejügy valóban szorosan összefügg az alkoholfogyasztással. Hivatalos megállapítás szerint Magyarországon túl sokat költenek italra és a fogyasztás — 100 százalékos alkoholban számítva — az idén több mint tíz liter fejenként. Felvetődik a kérdés, mi lesz jövőre, amikor majd az idei kitűnő bortermésünk több millió literes mennyisége fogyasztót keres?

Még rágondolni is rossz! De aggodalomra ok nincs. Ha majd megjelenik a tej és tejtermékek bősége az üzletekben és éttermekben, akkor a szeszfogyasztók a pörkölt, a töltött káposzta, a sertés csülök és más efféle ételek helyett feltehetően sajtos hideg-meleg szendvicseket és jól elkészített meleg tejtermékeket rendelnek (vásárolnak), amire nem csúszik a szeszes ital. Ez pedig káprázatos eredménnyel járhat.

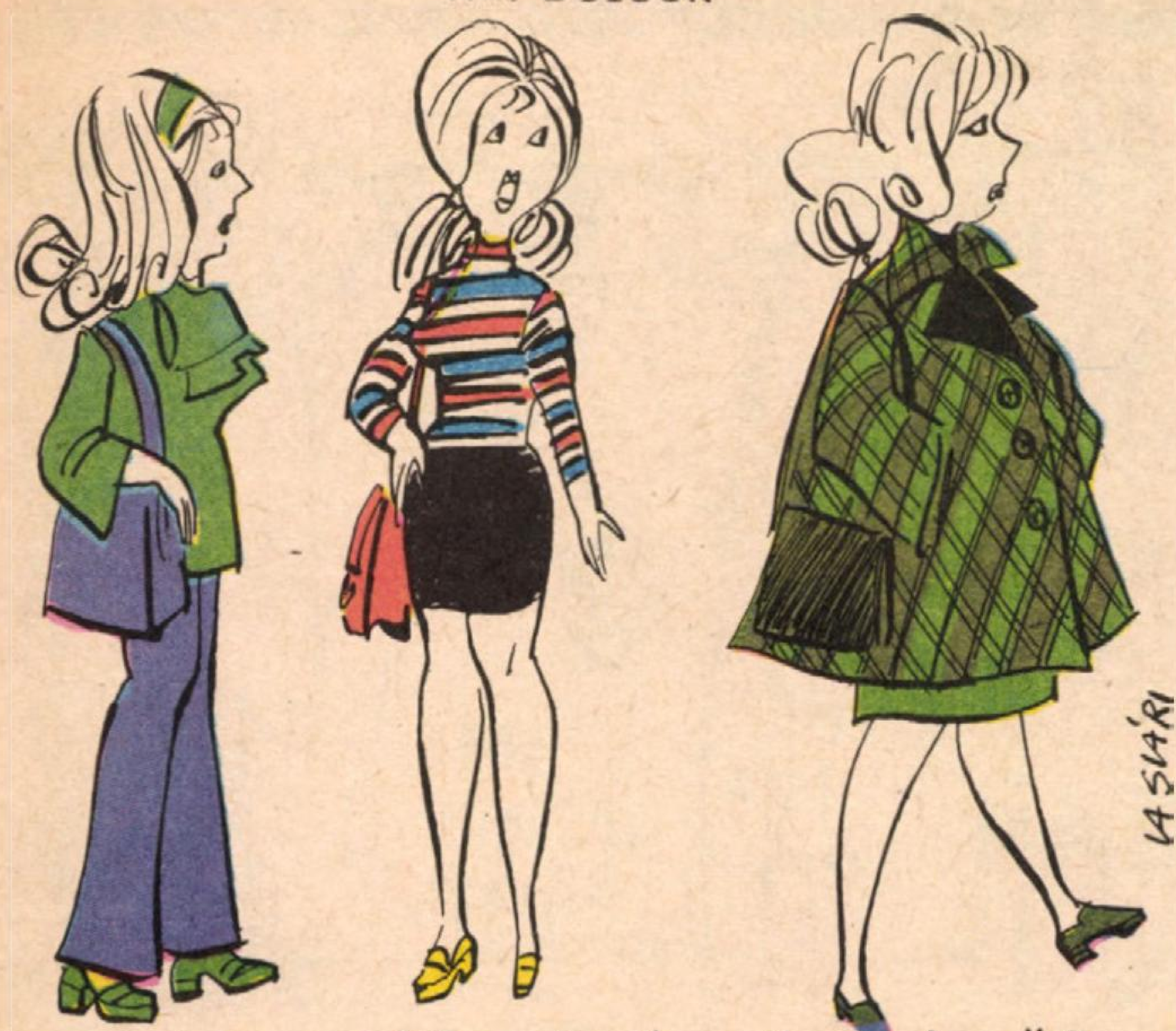
Mert, ha teszem fel, a tízliteres szesz-fejadag mondjuk két literre csökkenne, akkor az el nem fogyasztott nyolc liter szesz áráért (100 százalékos szeszről van szó!) körülbelül 200—220 liter tejet (vagy tejterméket feldolgozva!) fogyaszthat el évente minden magyar állampolgár.

Ez lenne a tejprogram nagy sikere!

Persze ez sem lenne tökéletes megoldás: ki inná meg azt a rengeteg bort és tömény szeszt, amit megtermeltünk?

Földes György

NŐI DOLGOK

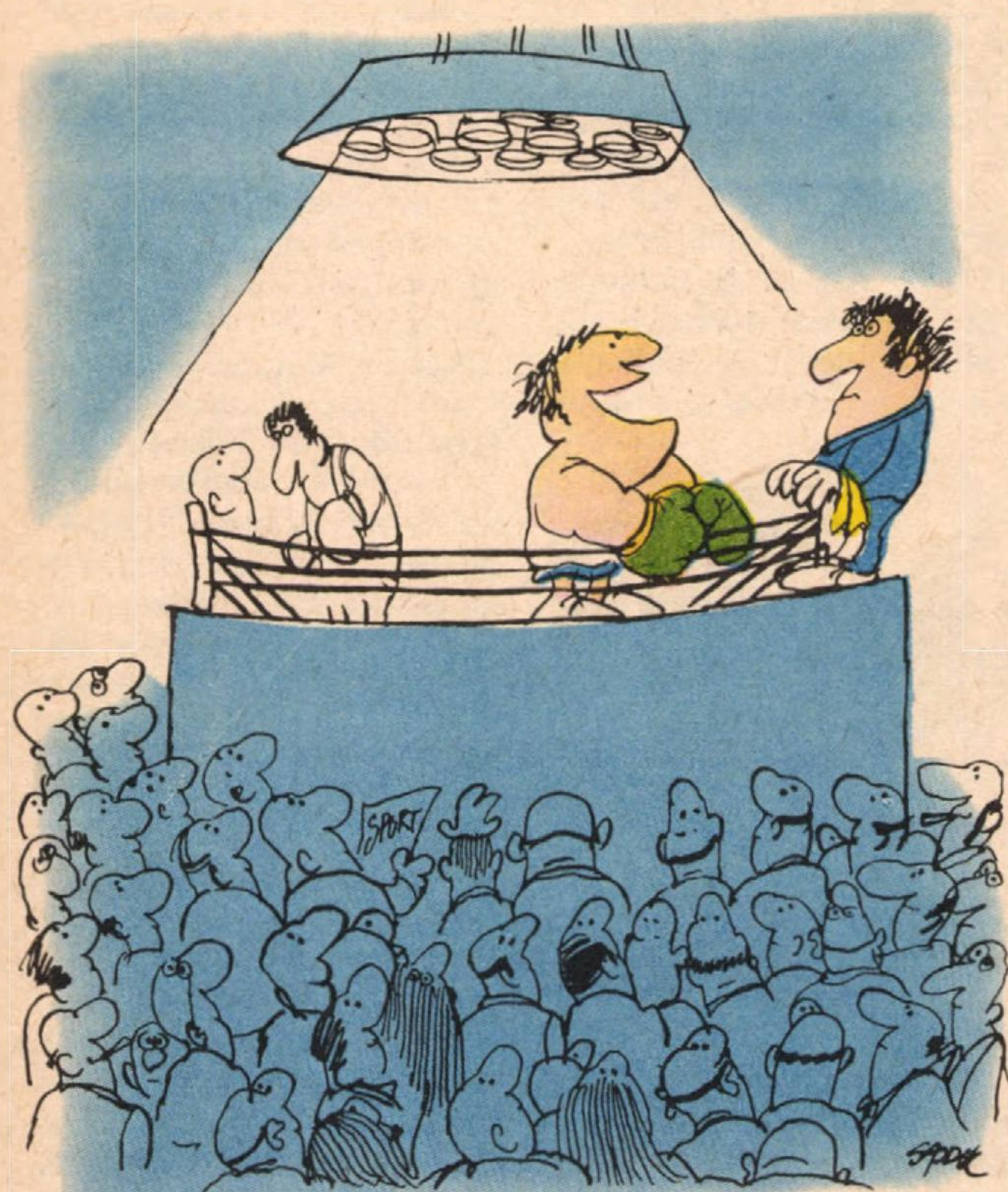

– Igazán ne csodálkozz, ha ilyen divatvonal mellett pletykálnak róla!

KIRÁNDULÓK

MÉRKŐZÉS ELŐTT

– Nagyon kérem, mester, dühítsen fel, mert különben képtelen leszek odasózni neki!

ÚJÍTÁS

Szobor a téren

SENKI NEM TUD SEMMIT — A TETTES HÜPPÖG

A szobor reggelre ott volt a téren. Este még sehol semmi, reggelre, zutty, ott volt a szobor. A szobor semmihez sem hasonlított — ami még csak hagyján — és semmit sem fejezett ki. Viszont mély érzelmi hatást gyakorolt a szemlélőre. Aki megpillantotta, egy percre kővé dermedt, majd a fejéhez kapott és sikoltozva menekült.

Minthogy szerkesztőségünk nem volt egészen bizonyos: valóban ez lenne-e a modern művészet célja, és ha mégis, nem lenne-e olcsóbb ugyanezt a hatást a még meglevő légószirénák időnként való megszólaltatásával kiváltani, az illetékesekhez fordultunk magyarázatért.

A Tanács szemmel láthatóan elsápadt, amikor lapunk munkatársa az ablakon át a térre mutatott. Felhajtott egy pohár vizet és remegő hangon azt mondta:

— Természetesen semmi közünk ehhez a horrorhoz. És most távozzék, mert sírni akarunk.

A Zsüri az ablakon kitekintve megszaggatta ruháit és bömbölve kezdett fel-alá nyargalászni a szobában, később pedig műmárvány levélnehezékeket hajigált munkatársunk irányába. Ebből két dolog vált világossá: a Zsüri egyrészt ártatlan, másrészt igazi művész. Mert az ártatlan művészek mindig a legszenvedélyesebb emberek.

Ezek után még két körülményt kellett kibogozni. Némi fantáziával elképzelhető volt, hogy a szobor a park gyepéből nőtt ki, vagy pedig távoli Marslakók ármánykodása következtében került körünkbe. Az első feltételezés azonnal megbukott a Parkügy állásfoglalásán.

— Menjen már — mondta a Parkügy lapunk munkatársának. — Abból a földből nemhogy szobor, még maszlagos nadragulya is csak ismételt csiklandozásra buvik elő.

A Hivatal meg határozottan kijelentette, hogy Marslakó szoborügyben húsz esztendeje nem kért beutazási engedélyt. Így a második lehetőség is elesett.

Lapunk munkatársa így saját kezébe vette a nyomozás bonyolult munkáját. Lement a térre és egyenest odalépett egy szürke kis úrhoz.

— Ipi-apacs egy, kettő, három — mondta. — Te vagy a tettes!

A szürke kis úr térde megroggyant.

— Ho... ho... hogyan méltóztatott rájönni?

— Két momentum vezetett nyomra — mondta lapunk munkatársa. — Először is a bűnös mindig visszatér a tett színhelyére. Másodszor: az egész téren egyedül az ön arca volt boldog.

A szürke kis úr megtört és zokogni kezdett.

— Én tettem. Éjszaka. Kis kocsival. Beosontam. Láttam, sehol senki. Gyorsan elhelyeztem a szobrot. Aztán rohantam, mint az eszeveszett.

— Jobb, ha könnyít a lelkén — mondta lapunk munkatársa. — Miért tette?

— Nehéz gyermekkorom volt — hüppögte a tettes. — Nekem semmi sem sikerült. Értetlen szüleim zongoravirtuózt akartak faragni belőlem. A vizsgakoncerten derült ki, hogy hat kezem van. Négykezeshez is sok. Erre beírattak a balettiskolába, hindu istentáncosnak. Ahhoz viszont nyolc kellett volna. Így lettem kékfestő. Csak akkor derült ki, hogy színtévesztő vagyok, amikor az MTK-t zöld-fehérben akartam pályára küldeni. Azt a botrányt! Még sörösüvegekkel is hajigáltak. Igazi férfi ilyenkor már csak egyet tehet. Tudtam, mi a kötelességem. Jelentkeztem óradíjas kutyasétáltatónak. De a kutyák kutyába sem vettek. Nekem semmi sem sikerült. Én örökké csalódtam.

Közben valóságos kis tömeg gyűlt össze a szobor körül. Rémült arccal nézegették a művet. Röpködtek a megjegyzések.

— Szórakoznak az emberrel... Esküszöm, megáll az ész... Hogy az a bűbánatos kaporszakállú... Tudod, mit csinálnék én az ilyennel?...

Lapunk munkatársa szánakozva fordult a mesterhez.

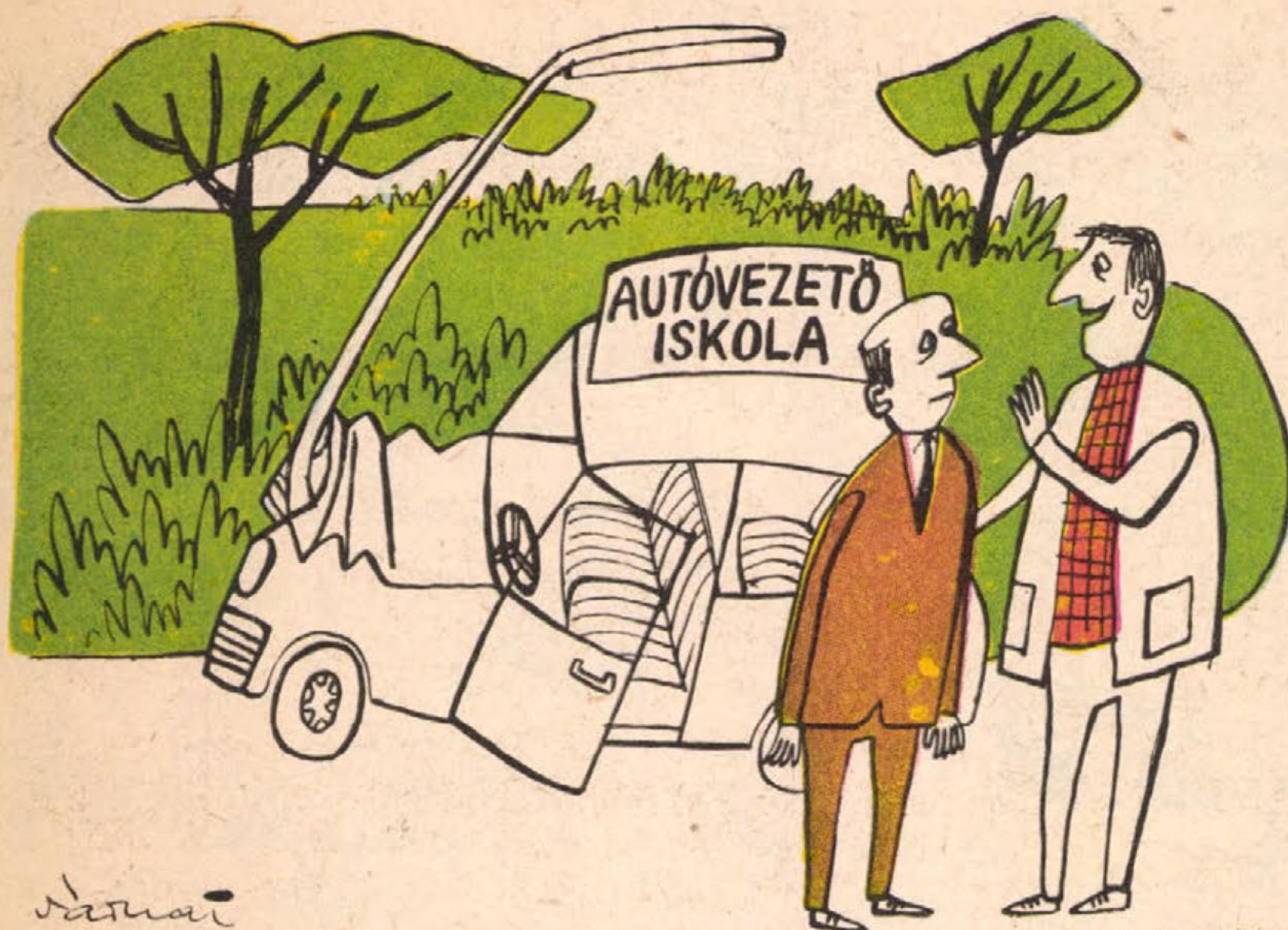
— Nos? Megérte?

A szürke kis úr arca ragyogott, mint szüretkor a töklámpás.

— Hát persze! — kiáltotta. — Kell egy kis sikerélmény az embernek!

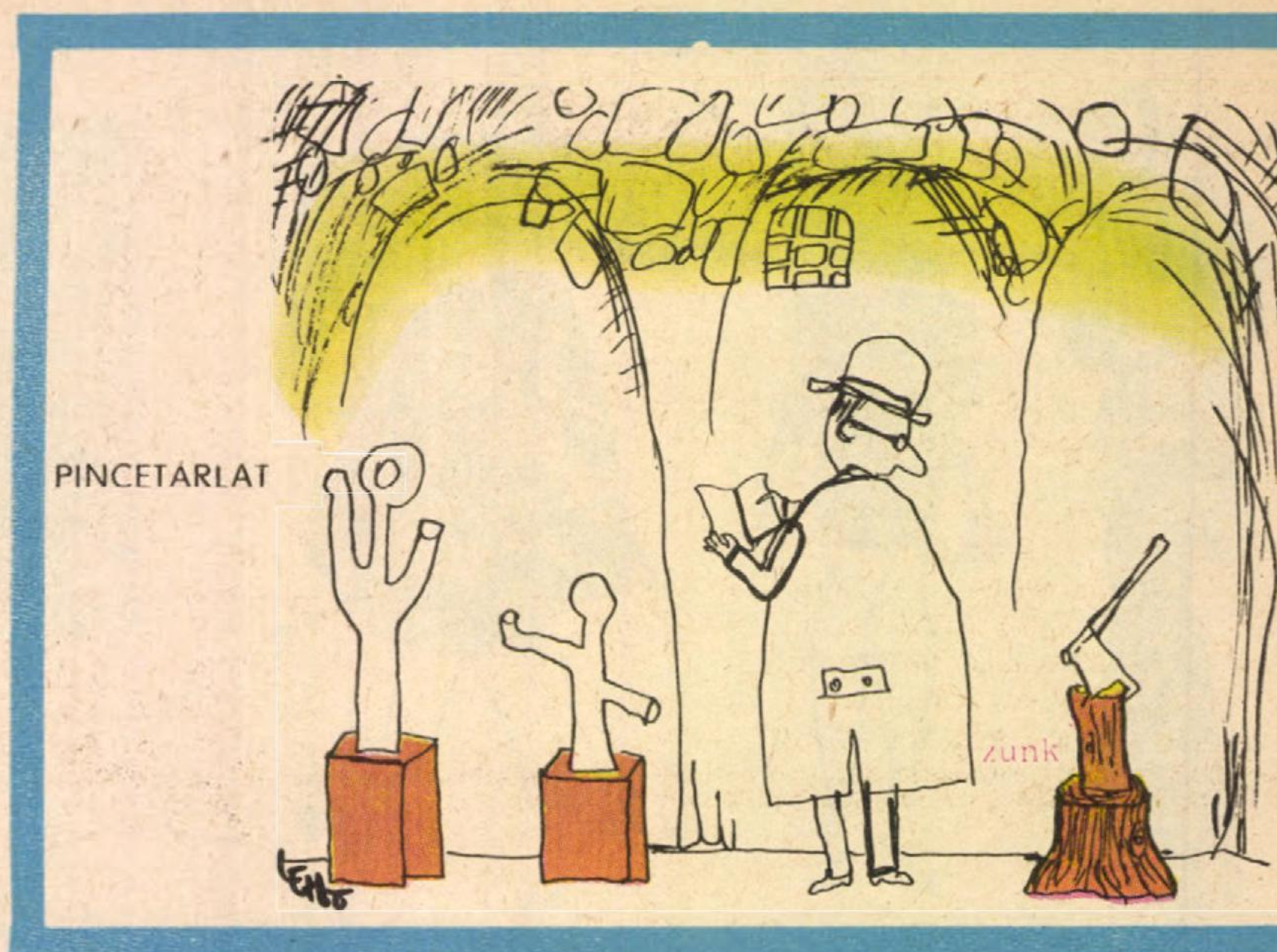
Peterdi Pál

TANULÓVEZETŐ

– A közlekedési morálja dicséretes, most már csak azt kell megtanulnia, hogy fék helyett ne lépjen a gázpedálra.

PINCETÁRLAT

HASZNÁLATI UTASÍTÁS

A távozó igazgató — a hivatalos papírok aláírása után — felrehívta utódát:

— És most jön a legfontosabb. Megadom a használati utasítást a vállalathoz. Ha ezt betartod, innen mehetsz nyugdíjba. Vegyél elő papírt és jegyezd — mondta és diktálni kezdett:

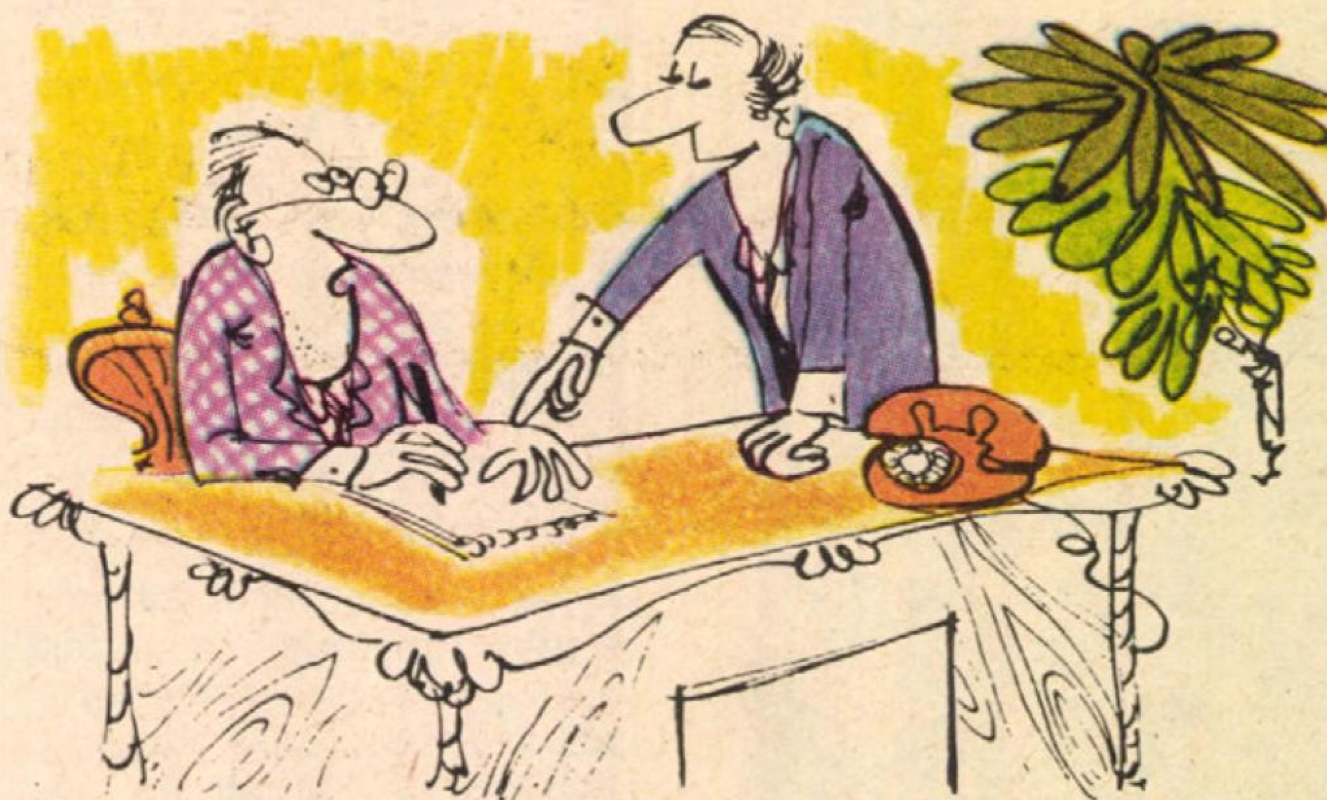
Nagy János, osztályvezető: Minden héten egyszer megdicsérni, különben lehervad és kiújul az üldözési mániája. A túldicsérés káros, mert gyanakvó lesz és azt képzeli, hogy készül ellene valami, azért ajnározzák.

Kiss Béla osztályvezető: Nem szabad dicsérni. Havonta egyszer le kell gorombítani, különben eltunyul, túlságosan magabiztos lesz és nagyképű a beosztottjaival szemben. Megjegyzendő: csinos nőt nem szabad az osztályára helyezni. Évente egyszer írásbeli figyelmeztetés, amitől kedvetlen lesz, utána pénzjutalom, amitől helyre jön.

Kovács Lajos, főmérnök: Lehetőséget kell adni neki, hogy a szaktudását fitogtathassa. Időnként tanácsokat kell kérni tőle, különben feljelentéseket írogat arról, hogy lebecsülöd a műszaki értelmiséget. Ha mégis megharagszik, a beszélgetést a horgászatra kell terelni: elmond két horgásztörténetet, utána megenyhül és újra használható.

Kocsis Sándor, főkönyvelő: Vallásos. Időnként az Isten áldását kéri rád és a kormányra. Rá kell hagyni, a vitát mindenképpen kerülni, mert kétszer felolvassa az alkotmány vallásszabadságról szóló paragrafusát. Istenes beszéddel nem szelídíthető, mert azt hiszi, hogy provokálják. Nem fizetett vallási ünnepen beteget jelent, az állami ünnepeken viszont bejár és pótolja a lemaradást.

Tóth József, személyzeti osztályvezető: Nehéz eset. Két éve nem bocsátottunk el senkit és új dolgozót sem vettünk fel, emiatt unatkozik, és meg akarja szolgálni a bérét. Hetenként ki kell valami problémát találni a számára, ami nem könnyű, mert szerencsére mostanában nincs személyzeti probléma. De ha nem adsz neki, majd ő csinál. Kérdőíveket töltet ki, új életrajzokat kér be, átírja a minősítéseket és

ezzel hetekig akadályozza a dolgozók munkáját.

Fekete Károly, anyagbeszerző: Kitűnő munkaerő, egy hibája van csak, hogy titkos drámaíró, félreismert zseni. Időnként, sajnos, meg kell hallgatnod egy-egy drámáját, vagy készülő művének egy izgalmas jelenetét. Feltétlenül dicsérni kell, különben leáll és öngyilkossági gondolatokkal foglalkozik. Célprémiumként alkalmazható, hogy kilátásba helyezed: egyik művét az irodalmi színpad bemutatja.

Fehér Pál, főtechnológus, Fradi drukker: Meccs utáni napokon nem használható. Ha veszít a csapat: búskomor, ha nyernek: diadalmámorban úszik. Ezeken a napokon leghelyesebb kiszállásra küldeni. Albert Flóriánt szidni tilos, dicsérni nem tanácsos. Leghelyesebb megvárni, ő hogyan vélekedik, aztán csatlakozni hozzá.

Kékkuti Alfonzné, takarítónő: Nem szabad kezitcsókolommal köszönteni, mert valaha bárónő volt és azt hiszi, hogy csúfolod. Elvárja, hogy kartársnőnek hívják és kemény jónapottal üdvözöljék, mert ezzel is kifejezésre jut, hogy az új uralkodó osztály befogadta.

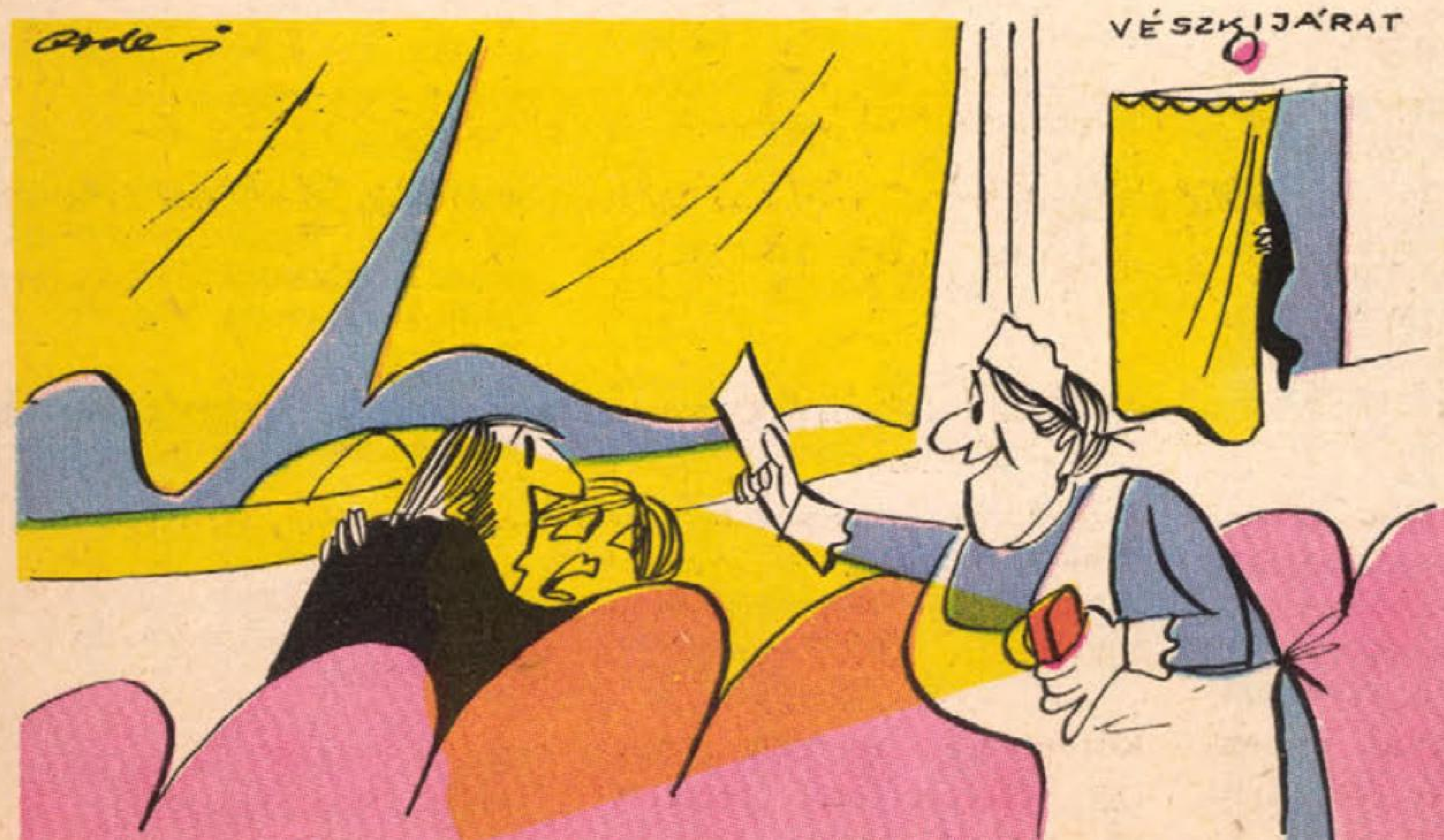
Veress Mátyásné, takarítónő: Üdvözlésére mély meghajlás és alázatos kezitcsókolom alkalmazandó. Megköveteli, hogy úgy bánjanak vele, mint régen egy úriasszonnyal, mivel az egyik unokája orvos, a másik tanácselnök — diktálta a távozó igazgató és az utód egyre ingerültebben jegyzett. Aztán újabb húsz név és a hozzá alkalmazandó használati utasítás után, lecsapta a tollat:

— Elég! Köszönöm a tanácsokat, de inkább arról beszélj, hogyan szervezted, irányítottad a munkát, beszélj a vállalat problémáiról, milyen terveid voltak, amiket nem tudtál befejezni...

— Gondolod, hogy ennyi munka mellett, amit a sok ember megfelelő kezelése jelentett, jutott nekem időm és energiám egyébre?

Ősz Ferenc

SZINHÁZBAN

– Egyedül önök tartottak ki végig, ezért az igazgatóság mozibérlettel jutalmazza önöket...

LÁGYMÁNYOSON JANUÁR 1-TŐL 3 PERCENKÉNT 1 FORINT A TELEFON

– A feleségem most januárig egyfolytában beszél...

2 VERS

NEMCSAK HÁTUL...

Ha az ember mos, varr, vasal,
Háta megett szállhat a dal,
A munka jól megfér vele.
Ez, kérem, a háttér-zene.

De ha jobbról bőg a magnó:
„Préri Méri lova vad ló”...
Kossuthon zeng operett-est,
A Petőfin nóta repdes —
Minden szomszéd másra fülel —
Ez az, mit nem tűr a fül el!
Az embernek nincs otthona...
Ez a háttér-zenebona!

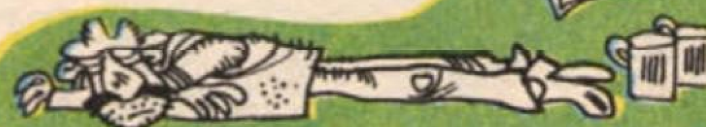
MŰSOREGYEZTETÉS

A szerkesztő bizottságok
Összedugják fejüket:
Őszidőben aktuális
Téma, ugye, a szüret?
Reklámban: must szerepeljen,
Nóták között bordalok —
Kabaréban részeg ember,
Aki csuklik és dadog!

Viszont: az alkoholizmus
Ellen is kell küzdeni!
Erről tartson előadást
Egy tudós fő, egy zseni.
Lehet róla egy-két fórum,
S italbolti nagy riport.
Egyik műsor propagálja,
másik szidja le a bort!

Így kell műsort egyeztetni:
Ez amazzal megfér-e?
Persze, megfér! S lészen műsor
Így: „Mindenki kedvére!”

K. Tóth Lenke

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajza

– Szóval azt állítod, hogy ez is fehérneműben szökött rabnő, és nálunk keresett menedéket...

– Most már értem, miért kotorják a Balatont...

– Kérek 12 forintot!

– Mit izgulnak? Úgyis a láthatatlan embert játsszák!

KAPITULÁCIÓ

A minap összefutottam egy régi jó barátommal, s alig ismertem meg: oldalszakállával, a mellényéhez csatolt óraláncával, kutyafejű sétapálcájával olyan volt, mintha egy Verne-regény illusztrációja sétált volna a körúton. Pedig nem illusztráció volt, hanem Ákom Bálint a régen látott barát.

— Bálint — kiáltottam rá örömmel. — Száz éve nem láttalak! Úgy is nézel ki — tettem hozzá mindjárt, nem ok nélkül.

— Stimmel — mondta ő. — Pontosan száz évről van szó. Örülök, hogy mindkettőnk stílusérzéke hibátlan.

— Én a te korodban azonban inkább már fiatalítanám magamat — jegyeztem meg. — Rólunk ugyanis egyre inkább elhihető, hogy ez a maskara nem hóbort, hanem korhűség.

— Én nem divatból teszem — javított ki Ákom Bálint —, hanem kapituláltam. Ez volt a menekülésem egyetlen útja.

— Ugyan mi késztetett menekülésre? — kérdeztem kíváncsian.

— A technika fejlődése — mondta Bálint egyszerűen. — De gyere fel egy teára hozzám, s megérted.

Ezekután már meg sem lepődtem azon, hogy a barátom otthonában nem volt villanyvilágítás; petróleumlámpa függött a mennyezetről, s ő tubákkal kínált.

— Látom, mi van az arcodra írva — szólt Ákom Bálint. — Hóbortosnak tartasz, egészen egyszerűen. Pedig nem volt más választásom. Ide vonultam vissza, mielőtt az újdonságok az őrületbe kergettek volna. Mert én az újdonságok szerelmese vagyok!

— Egyre kevésbé értelek — vallottam be.

— Nos — mondta ő — egy példán keresztül meg fogod érteni az *egészet*. Itt van korunk legközönségesebb találmánya, a rádió. Én pedig, mint megszállott rádiórajongó, vagy versenyt futok az új és még újabb típusú készülékekkel, vagy azt is el kell felejtenem, hogy a rádió fel van találva! Számomra nincsen más lehetőség!

— Kezdem már kapiskálni — bólintottam a barátom felé.

— Az utolsó öt év során — magyarázta Ákom Bálint ideges reszketéssel — harmincnégyszer cseréltem fel a rádiómat, mindig egy újabb típusra! Volt már magnetofonnal, lemezjátszóval, ébresztőórával kombinált rádiókészülékem, olyan amilyent az ágyból, távirányítással lehet ki-be kapcsolni és amely a telefonra kötve, felveszi a hívásokat. Volt URH-s, volt sztereo, volt négysávos, volt nyolcsávos, volt húszsávos, sőt több! Volt szalagos, volt kazettás, volt hangfalas, fülhallgatós...

— Elég! — kiáltottam a barátomra, s ő hörögve, levegő után kapkodott.

— Elég volt — nyögött fel ő is, és letörölte homlokáról a hideg verítéket. — A rádiótechnika és a különböző márkák harca így kényszerített megadásra, vagyis arra, hogy felejtsem el Marconitól az elektromosságot. És ez csak *egyetlen* vívmánya századunknak! És mi mindennel akartam én állni a versenyt!

Ákom Bálint letépte ingnyakáról a keménygallért és megkönnyebülten folytatta:

— Az én drága, kedves házartási gépeim! Kávéfőzőim, felültöltősek, automata-hőszabályozósok, karosak, magasnyomásúak! És a kenyérpirítóim! Önadagolósak, grillezők, forró kutya-készítők! Jelzőcsengővel ellátottak és rugósadagoló-karral működők! És ti mosógépeim! Digitális karóráim, gázöngyújtóim!

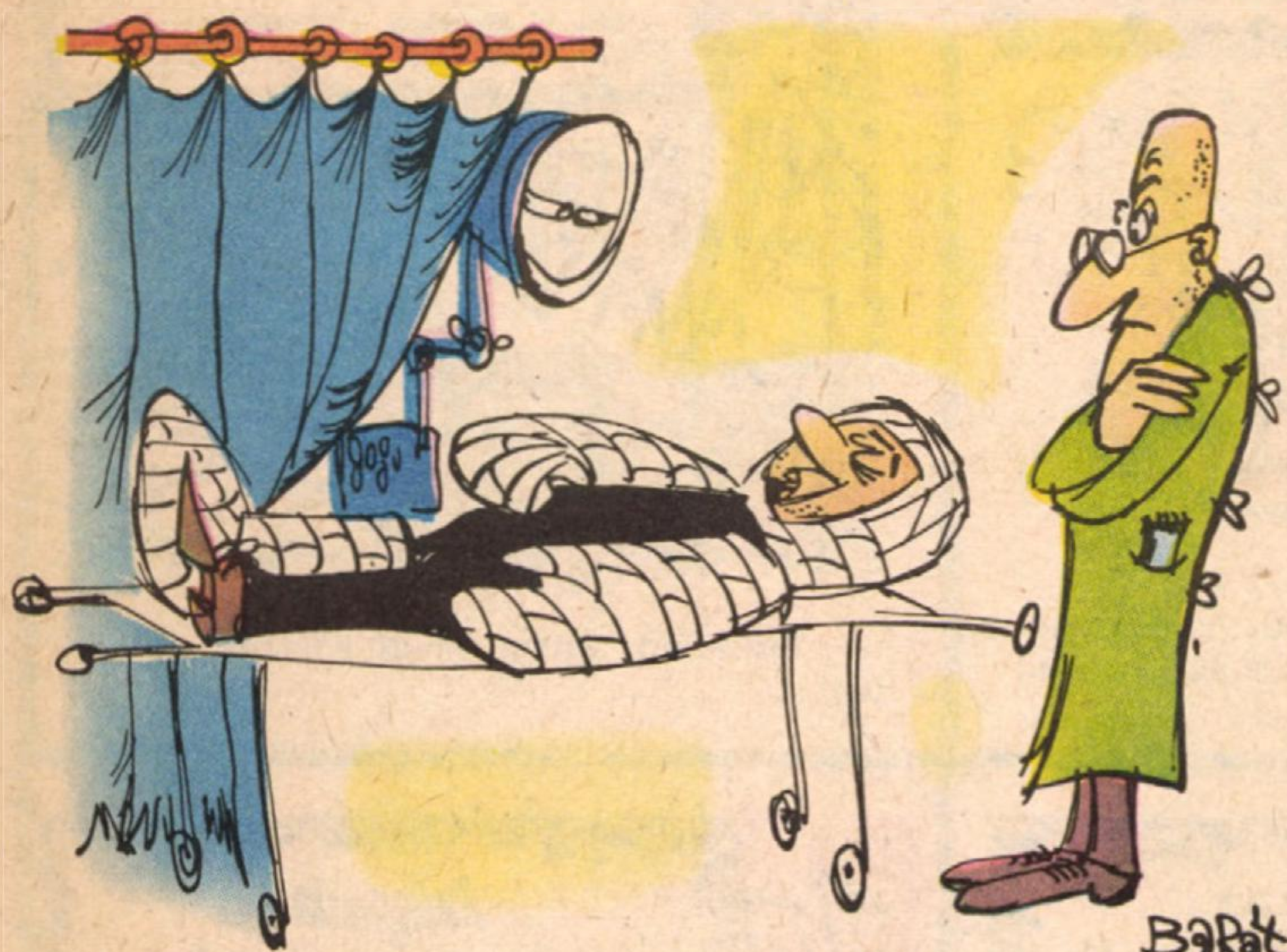
Feje a mellére csuklott, az emlékezés izgalmai teljesen kimerítették szegényt. Mélyen elaludt.

Lábujjhegyen osontam ki az ajtón, hogy fel ne ébresszem. Amikor visszanéztem rá, álmában mosolygott. Talán egy platina drótról álmodott, melyet ezüstréteggel vesznek körül, s ha áramot vezetnek rá, a drót zenélő szikrát hallat...

Somogyi Pál

3 rajz a közlekedésről

PSZICHIÁTERNEL

– Doktor úr, az a rögeszmém, hogy a zebra a gyalogosoké.

FIGYELMEZTETŐ ZEBRA – AUTÓSOKNAK

EMELKEDIK AZ ÁTLAGOS ÉLETKOR

APRÓ SZABÁLYSÉRTÉS

– Valamit akarhat tőlünk a rendőr, mert nagyon integet...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI ...

Feltűnően csendes a hivatal. Egy írógép sem kopog, mindenki az ablaknál áll, s néz, hogy egy nő kétségbeesetten próbálja kivezetni a parkolóhelyről a gépkocsiját. Egyszerre csak ruganyos léptekkel megjelenik lent a hivatal főnöke, s gyorsan, ügyesen kimanőverezi a beszorult kocsit.

Később dicsérik lovagiasságáért.

– Micsoda, lovagiasság? – csodálkozik. – Egyszerűen drágának tartottam volna, hogy huszonnégy ember még negyedórán át bámuljon ki az ablakon.

KIFŐZÉS A JÖVEDELEM-ELOSZTÁSHOZ

KÖZGAZDASÁGI SCIFI

(Szín: Kovács János öntő lakása.)

HERÉDY főosztályvezető a tröszttől: *(Kopogtat az ajtón, nagyon illemtudóan, szinte félénken belép.)* Jó napot kívánok, Kovács szaktárs...

KOVÁCS *(nyájasan):* Ni csak, Herédy szaktárs a tröszttől. Tessék helyet foglalni. Szabad kérdeznem, mi járatban?

HERÉDY: Hát nem tetszett olvasni az újságközleményt az új elosztási rendszerről?

KOVÁCS: Valami új rendelet? Nem tudok semmiről.

HERÉDY: Kérem szépen, röviden a helyzet a következő. Ugyebár köztudott, hogy nálunk nagyon sok az improduktív munkaerő. Magam is szerencsés vagyok ezek közé tartozni. Mit szépítsük a dolgot? Mi improduktívek nem termelünk értéket, csak fogyasztjuk az értéket, amelyet ugyebár maguk produktívek termelnek meg.

KOVÁCS: Hát ez már igaz... De mit lehet tenni?

HERÉDY: Na már most... Ha ugyebár logikusan végiggondoljuk a dolgot, akkor ebből mi jön ki? Az, hogy ha az improduktív munkaerő azt fogyasztja, amit a produktív termel, akkor ez annyit jelent, hogy a produktívok tartanak el bennünket nem produktívokat.

KOVÁCS: Ebben van igazság.

HERÉDY: Úgy bizony. Akkor viszont – mondták az illetékesek – a jövőben ezt úgy kell csinálni, hogy minden produktívnak pontosan tudnia kell, ki az az improduktív, akit eltart. Illetve minden improduktívnak ismernie kell személyesen az ő eltartóját, név, utca, házszám, emelet, ajtó satöbbi. Vagyis ezentúl nem úgy lesz, hogy az az érték, amit maga termel, belemegy egy nagy kalapba, amiből mi improdutkívek kimerítjük a magunk részét...

KOVÁCS: Hát hogy lesz?

HERÉDY: Úgy lesz, ahogy most látja. Vagyis én, akit tulajdonképpen maga tart el, el kell hogy jöjjek magához személyesen az eltartás végett.

KOVÁCS: Mi végett?

HERÉDY: Az eltartás végett. Vagyis eljövök ide minden nap reggelizni, ebédelni, vacsorázni. Maga megkapja az én eltartásomra eső értéket és szépen eltart engem természetben.

KOVÁCS: Az árgyélusát, de mit szól ehhez a feleségem? Elég neki énrám magamra főzni...

HERÉDY: Minden részvétem őnagysá... Kovácsné szaktársnőé, de természetesen ez velejár a dolgokkal.

KOVÁCS: Hallja-e, ez már mégiscsak sok... Idejön hozzánk zabálni...

HERÉDY: Pardon, én ezt nem nevezném zabálásnak. Ez a nemzeti jövedelem másodlagos elosztása. Ugyebár maga közvetlenül részesül a sajátmaga által megtermelt javakból és annak egy részét átengedi részemre, aki nem hoztam ugyan létre új értéket, de átkozottul éhes vagyok.

KOVÁCS: Ide hallgasson, én ezt az egészet nem értem. Mit gondol, mi vagyunk mi, vendéglő? Mi nem vagyunk arra berendezkedve, hogy egy idegent etessünk...

HERÉDY: Egy idegent? De hiszen nem egyről van szó. Tudtommal a Pejasevics a belső igazgatási főosztályról és a helyettese is ide van beosztva. Csak ne szerénykedjék, el tud maga tartani három adminisztratívot is. No, lássuk, mit kapunk vacsorára?

Novobáczky Sándor

Megkérdeztük rajzolóinkat:

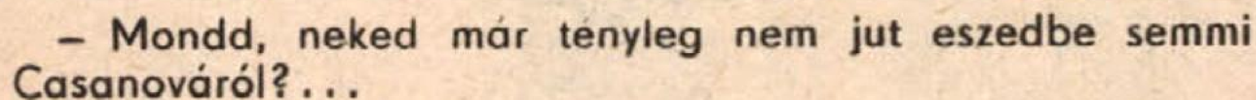
Mi jut az eszükbe Casanováról?

Szűr-Szabó József:

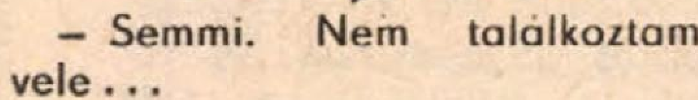
– Ha minden nőcsábász naplót írna, nagy bajban lennének a kiadók!

Endrődi István:

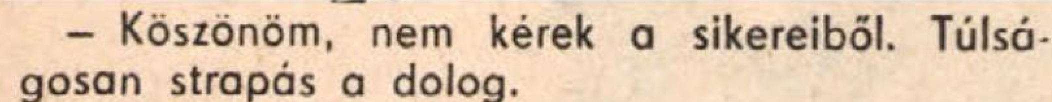
– Mondd, neked már tényleg nem jut eszedbe semmi Casanováról? . . .

Vasvári Anna:

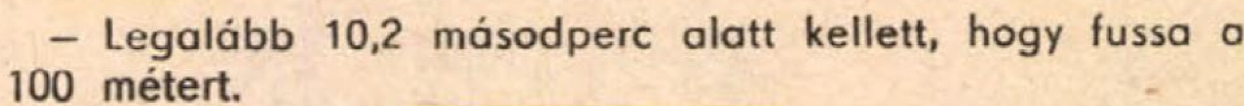
– Semmi. Nem találkoztam vele . . .

Erdei Sándor:

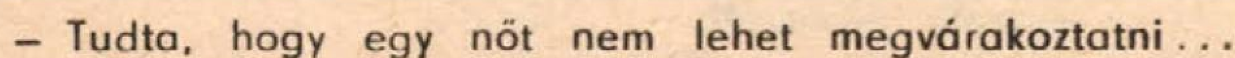
– Köszönöm, nem kérek a sikereiből. Túlságosan strapás a dolog.

Sajdik Ferenc:

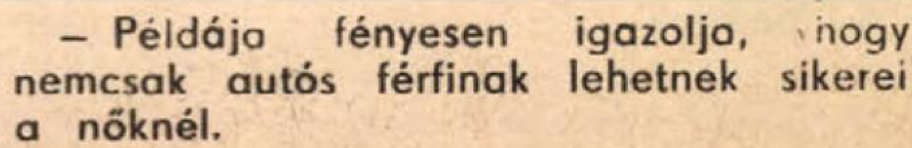
– Legalább 10,2 másodperc alatt kellett, hogy fussa a 100 métert.

Hegedűs István:

– Tudta, hogy egy nőt nem lehet megvárakoztatni . . .

Fülöp György:

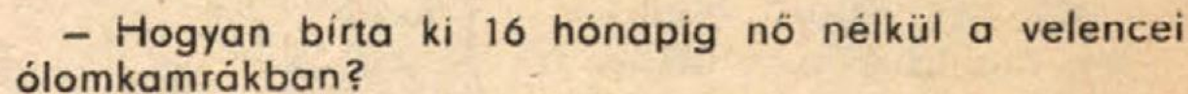
– Példája fényesen igazolja, hogy nemcsak autós férfinak lehetnek sikerei a nőknél.

Barát József:

– Könnyen hódíthatott; nem volt esténként televízió.

Várnai György:

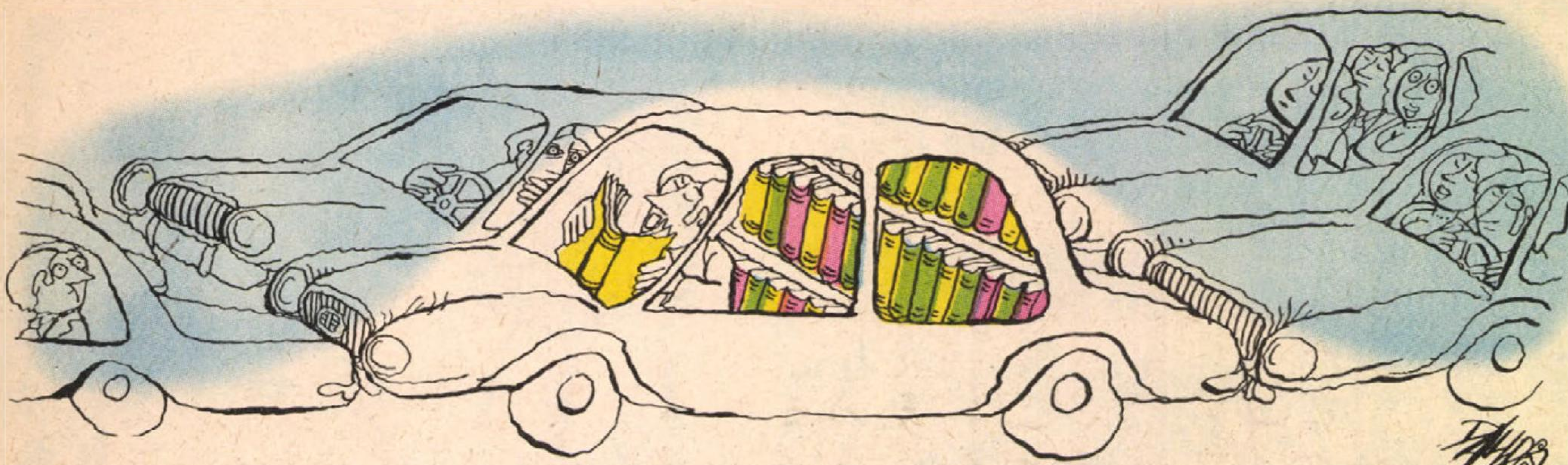

– Hogyan bírta ki 16 hónapig nő nélkül a velencei ólomkamrákban?

Brenner György:

– Szerintem ő is csak hencegett!

KÖZLEKEDÉSI DUGÓ A SOROKSÁRI ÚTON

– Ha sűrűn jár erre, javasolom, hogy rendezze be a kocsiját könyvtárnak!

CSATANGOLÁS A 100 ÉVES BUDAPESTEN

ERZSÉBETI FÖLDRAJZLECKE

A XX. kerület: sziget a főváros legdélibb partjain. Egyik oldalról a Soroksári úti, másik oldalról pedig a Nagyvárad téri építkezések szigetelik el a főváros belsejétől. Megközelíteni csak körülhajózással lehet. Csak öreg tömegközlekedési rókák, a felbontott úttestek zátonyait kitűnően ismerő révkalauzok segítségével tudnak innen a csúcsforgalom tajtékzó hullámain hányódó autók ki- és bejutni. (Erre egy jellemző példa: amikor a tömegközlekedés problémáit tárgyalta a kerületi tanács végrehajtó bizottsága, meghívták az ülésre a BKV vezetőit is. A BKV emberei fél órát késtek: mentségül a lehetetlen közlekedési viszonyokat hozták fel...)

Éghajlatára az a legjellemzőbb, hogy nagyon széljárásos hely. A nagy időjárási tapasztalatokkal rendelkező lakosság három jelentősebb, igen gyakran dühöngő ciklont különböztet meg, úgymint:

1. Városközpont-ciklon. Ez a szél afelől az édes „grund” felől fúj, amelyet már évekkel ezelőtt szanáltak, abból a célból, hogy ott építsék fel majd a kerület új centrumát. Mivel az építkezés késik, a szél szabadon száguld a letarolt síkságon, s hordja a port és a szemetet az utcán sétálók szemébe, szájába.

2. Hungária-ciklon, amely fojtó, fekete füstöt kavar maga körül. A füst, mint tudjuk, kellemetlen, köhögtető, légnemű anyag, amelyet a XX. kerületben főként a Hungária Vegyiművek állít elő nagy mennyiségben, a környékén lakók szükségleteinek fedezésére.

3. Gyapjúmosó-ciklon, amely a hasonló nevű gyártól nyerte a nevét, s a várakozással ellentét-

ben, nem mosott gyapjú illatát hordja magával, hanem szörnyűséges zajt, melytől a környékbelieknek nincsen nyugovása.

Vadállománya igen gazdag, a kerület határán csörgedező, Duna elnevezésű csermelyt nyaranta vadevezősök, a Duna partjait pedig vadtelepülők lepik el. Ez utóbbi igen kártékony és szapora vad.

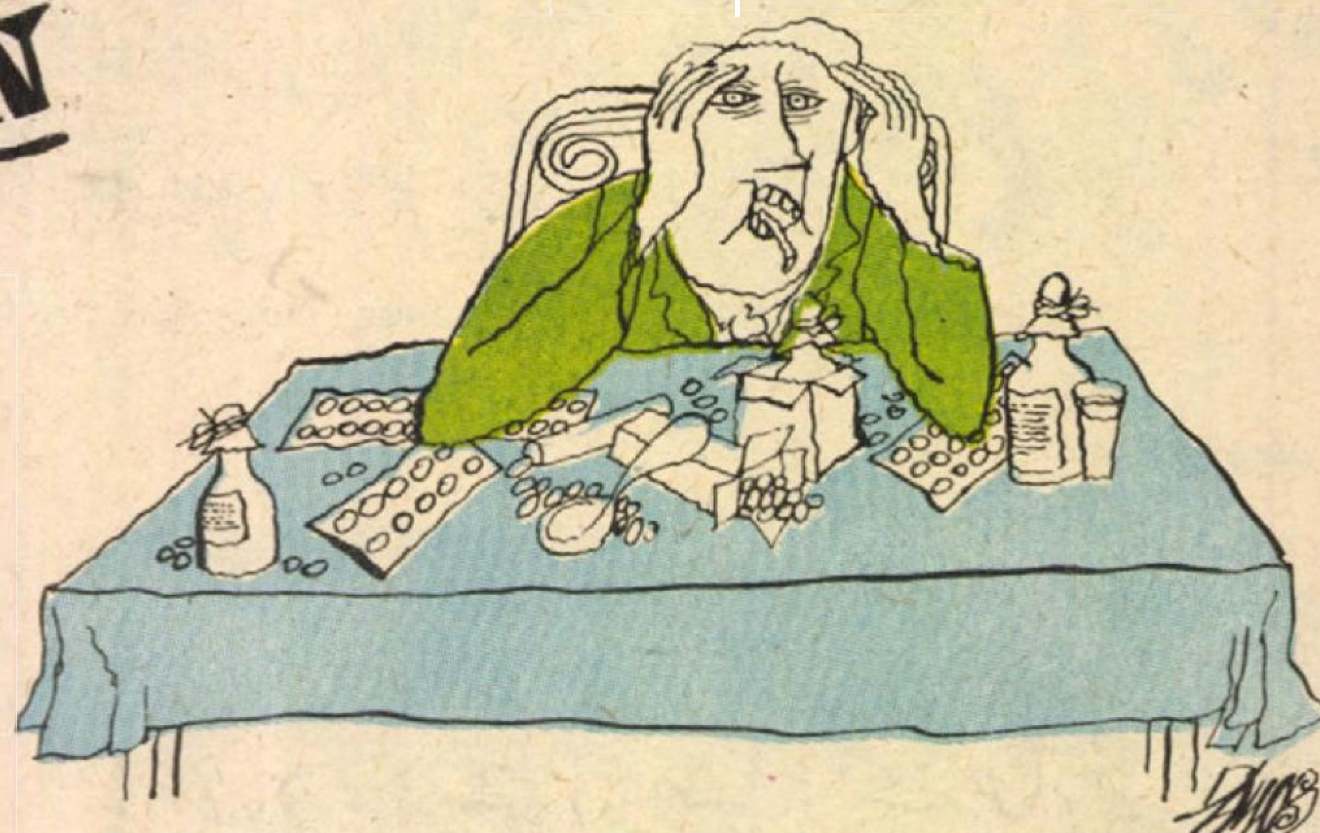
Gazdasági életére az igen élénk export-import tevékenység jellemző.

A XX. kerület ma még behozatalra szorulna olyan jelentős közszükségleti cikkekből, mint amilyen például a bölcsődei férőhely, a körzeti orvos, valamint a csatornahálózat.

Ezzel szemben nemrég komplett NB I-es focicsapatot exportáltak Soroksárról Zuglóba. A VM Egyetértés csapata állítólag azért költözött el, mert nem tudtak egyetérteni a kerület lakosságával egy lényegi kérdésben: azért rossz-e a foci, mert kevesen járnak a meccsekre, avagy azért járnak-e kevesen a meccsekre, mert rossz a foci?

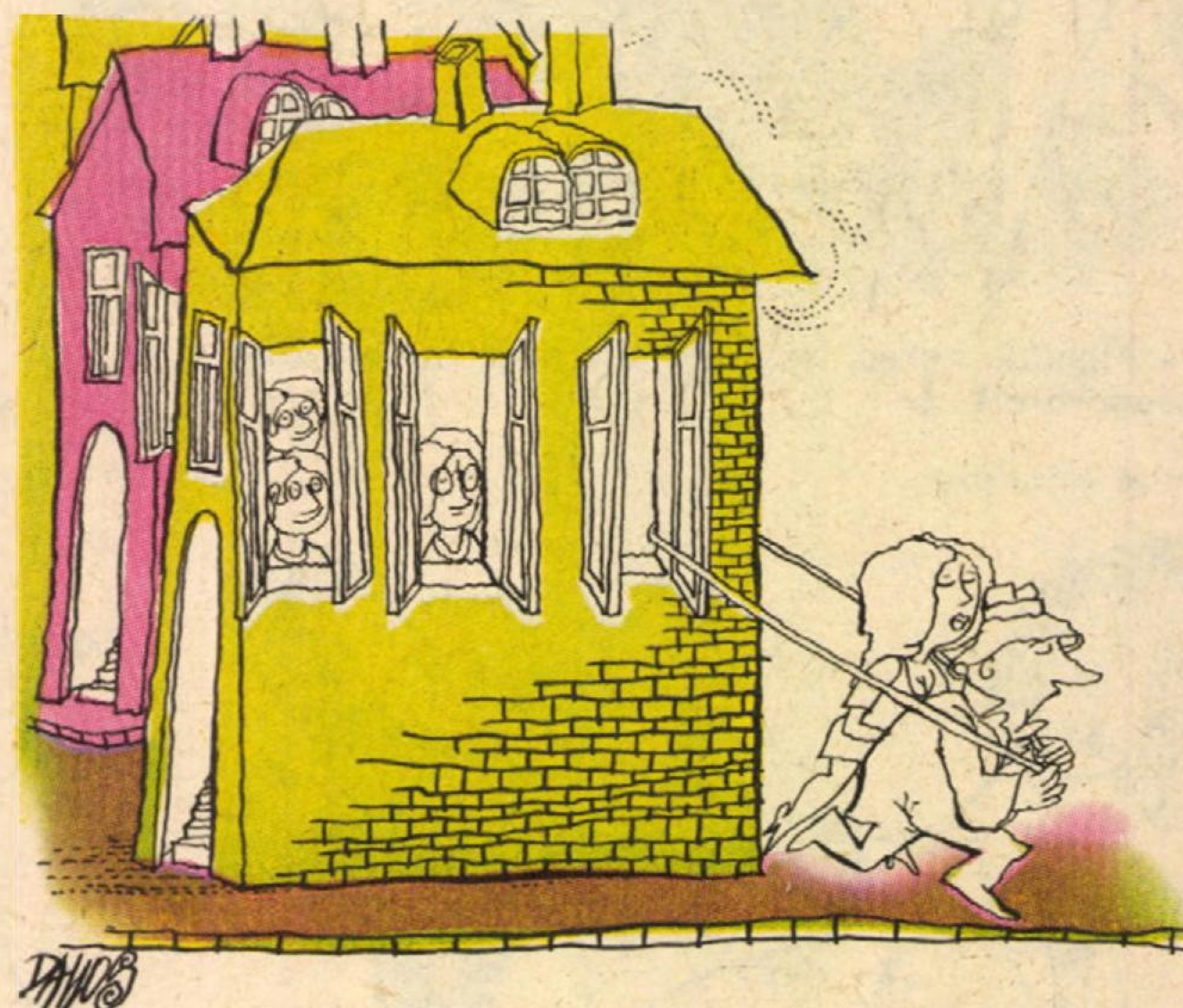
Radványi Barna
Dallos Jenő

A HIPOCHONDER

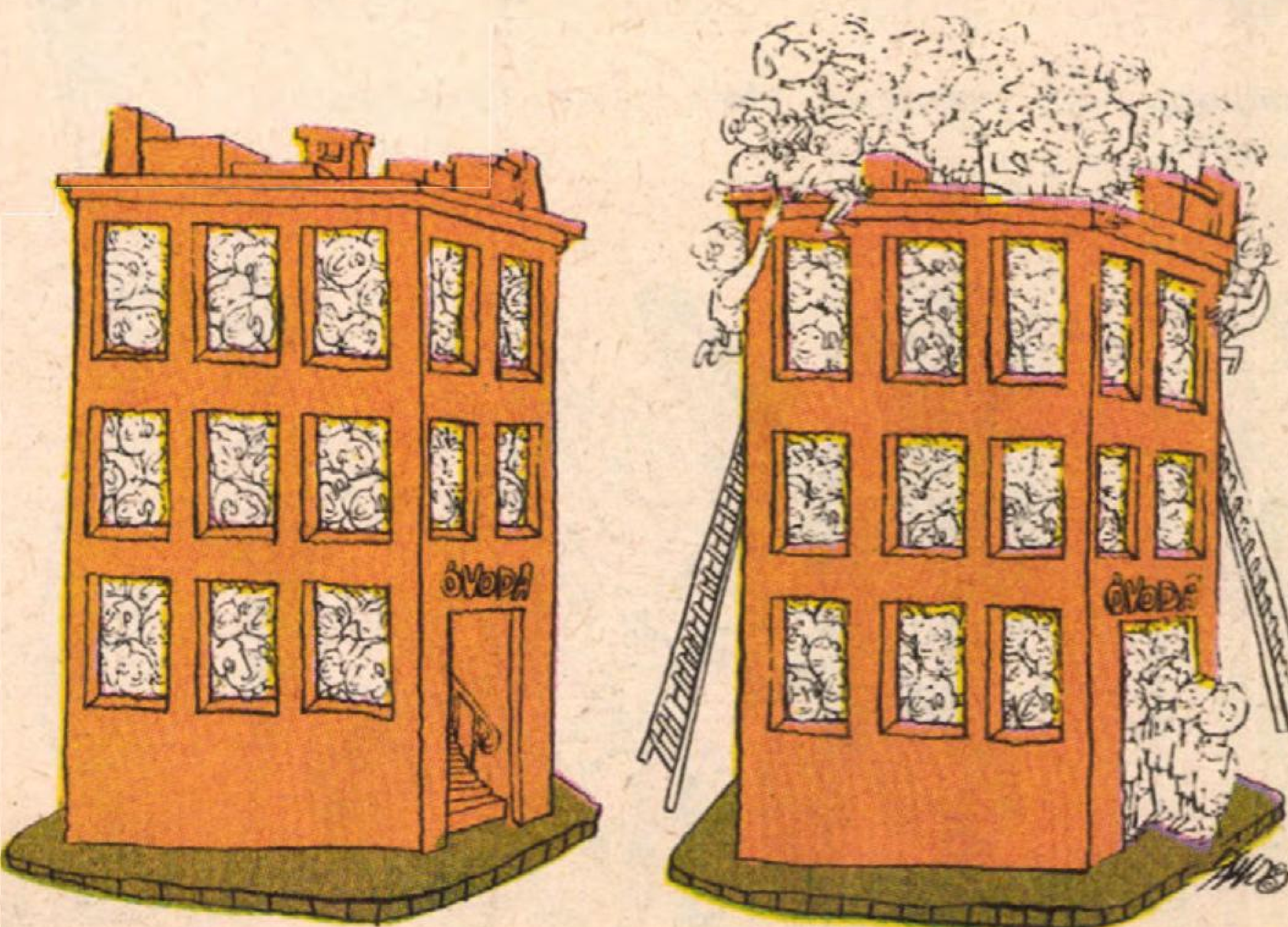
– Valami új betegséget kellene kitalálnom, mire felépül az új Délpesti Kórház.

RAGASZKODÁS A RÉGIHEZ

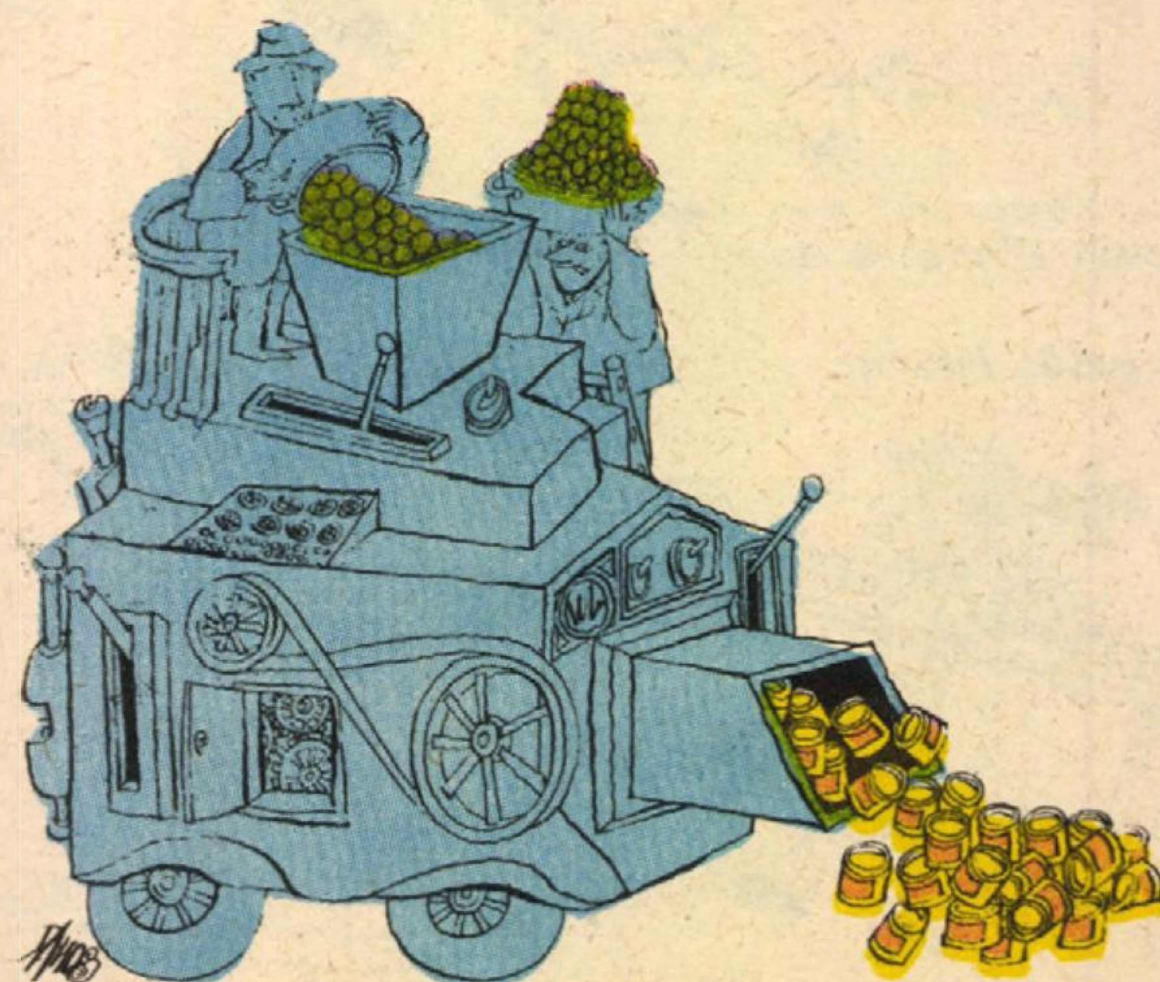
– Arrébb húzzuk a házunkat, mert ezen a területen szanálnak...

ÓVODAI HELYZETKÉP

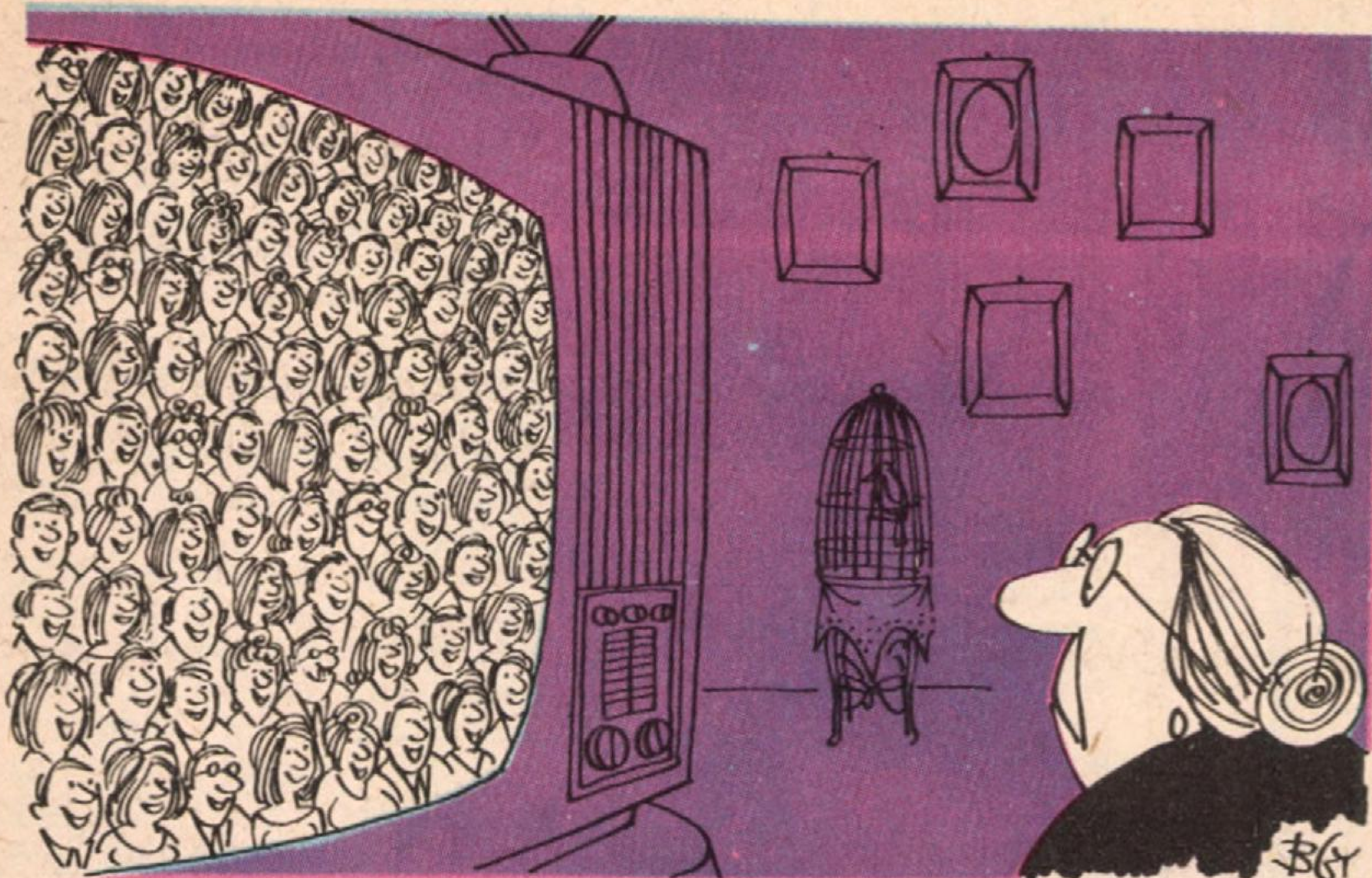

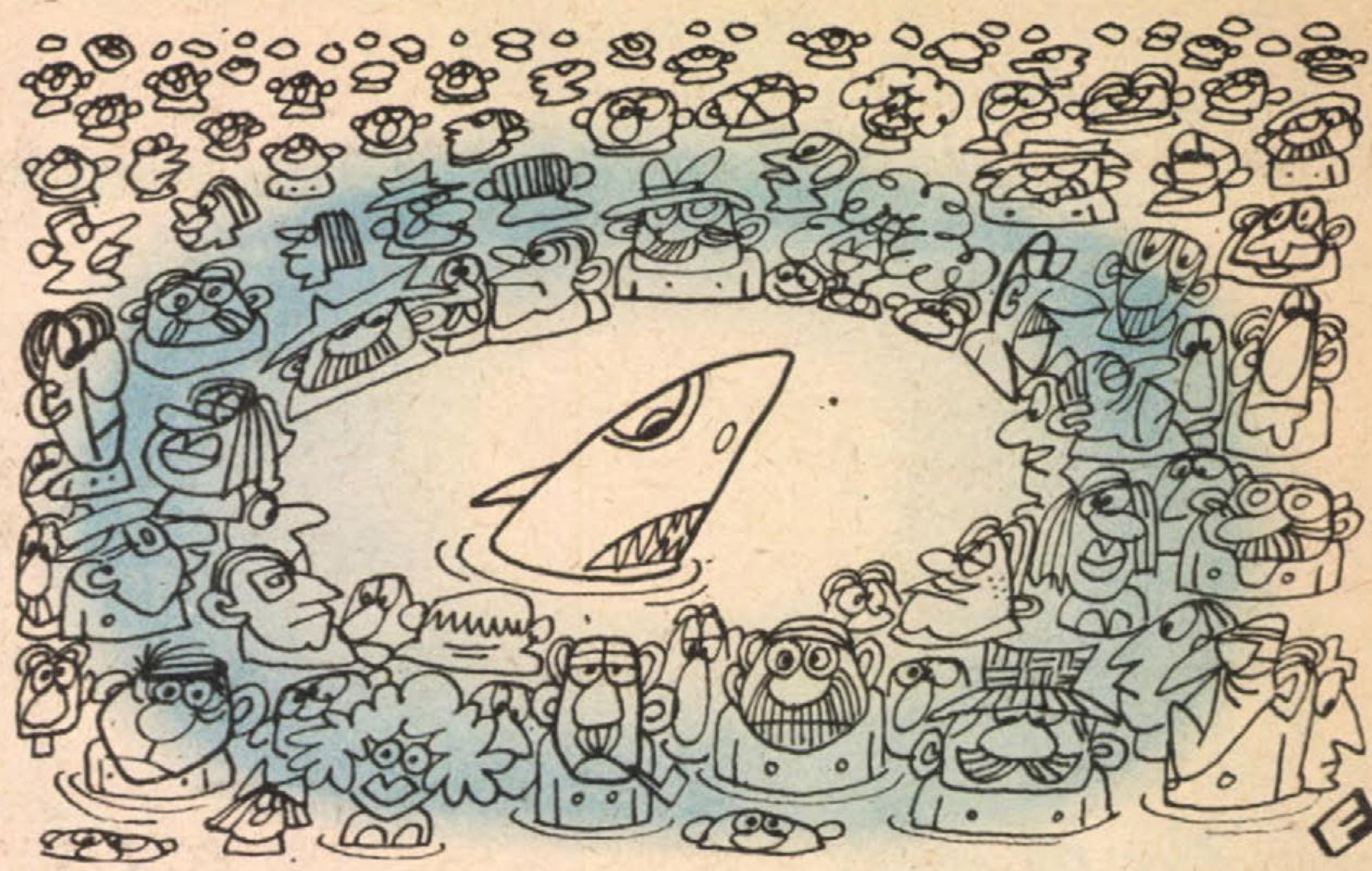
A férőhely... ...és az igény.

A VÖRÖS OKTÓBER TSZ-BEN

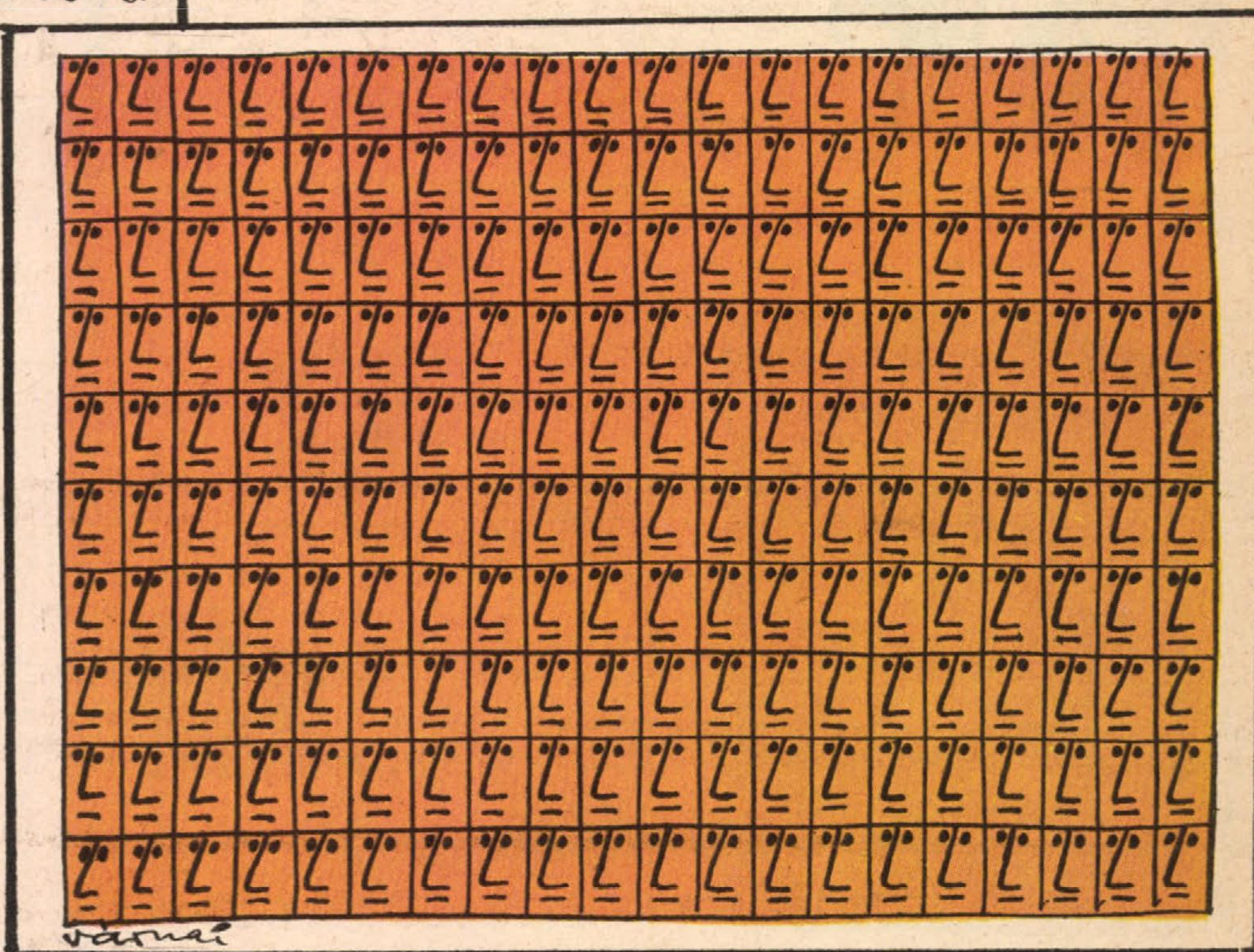
A paradicsom-feldolgozó kombájn – ahogy a rajzoló elképzeli.

JÖMEG

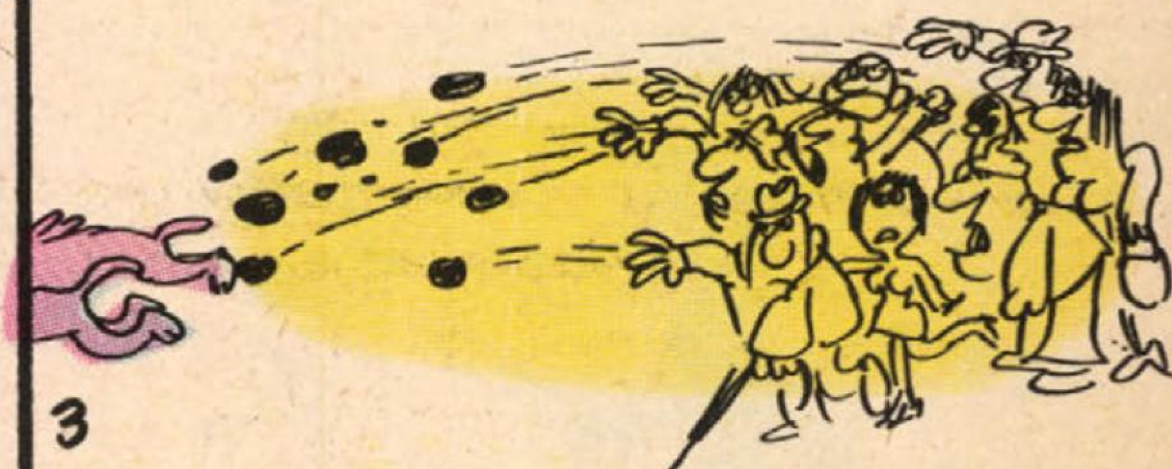

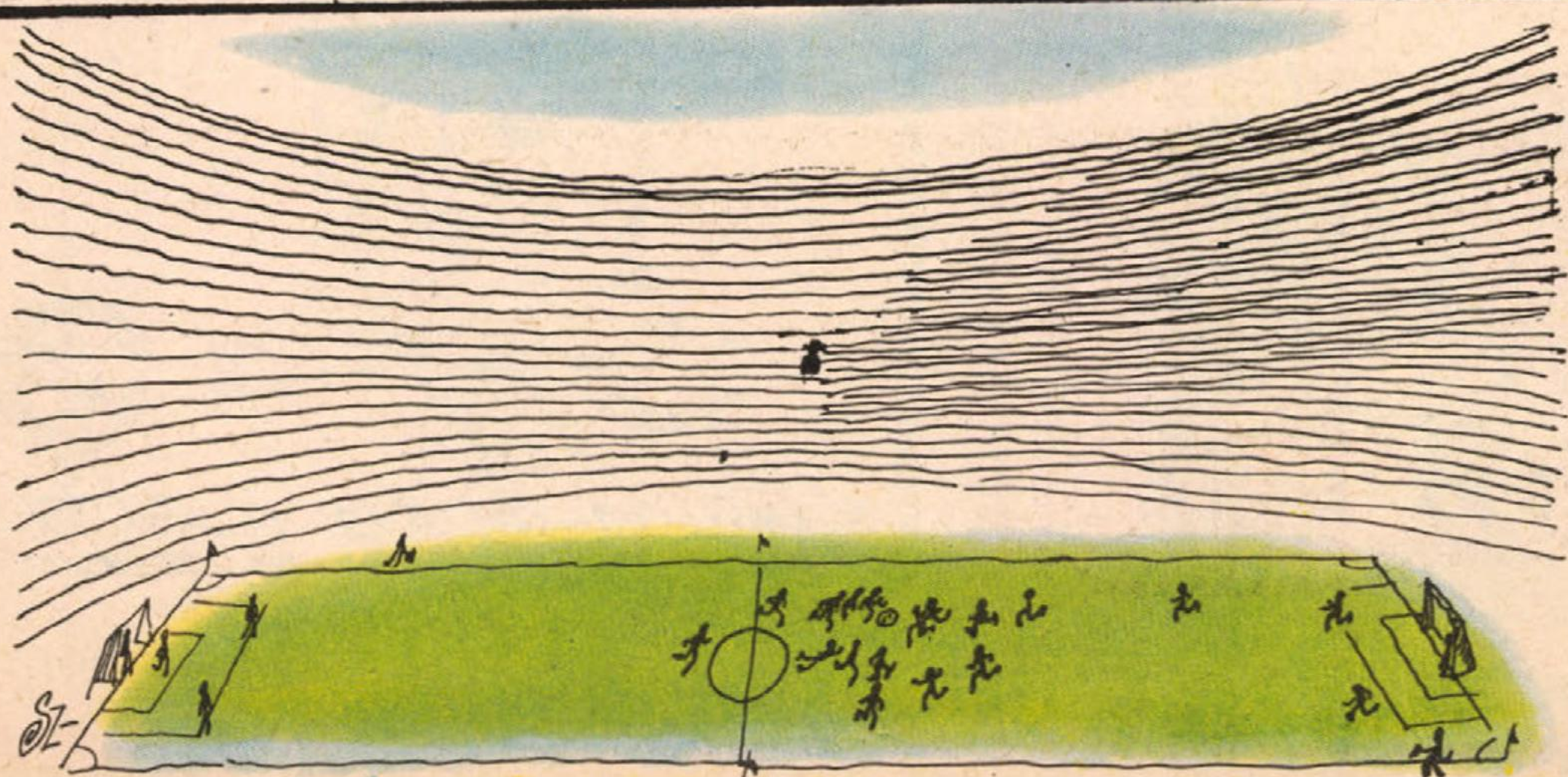
1

2

3

BRENNER, FÜLÖP, DALLOS, VÁRNAI, TÓT, SZÜR, SAJDIK

IMPORT HUMOR

(A POZSONYI „ROHÁCS" HASÁBJAIRÓL)

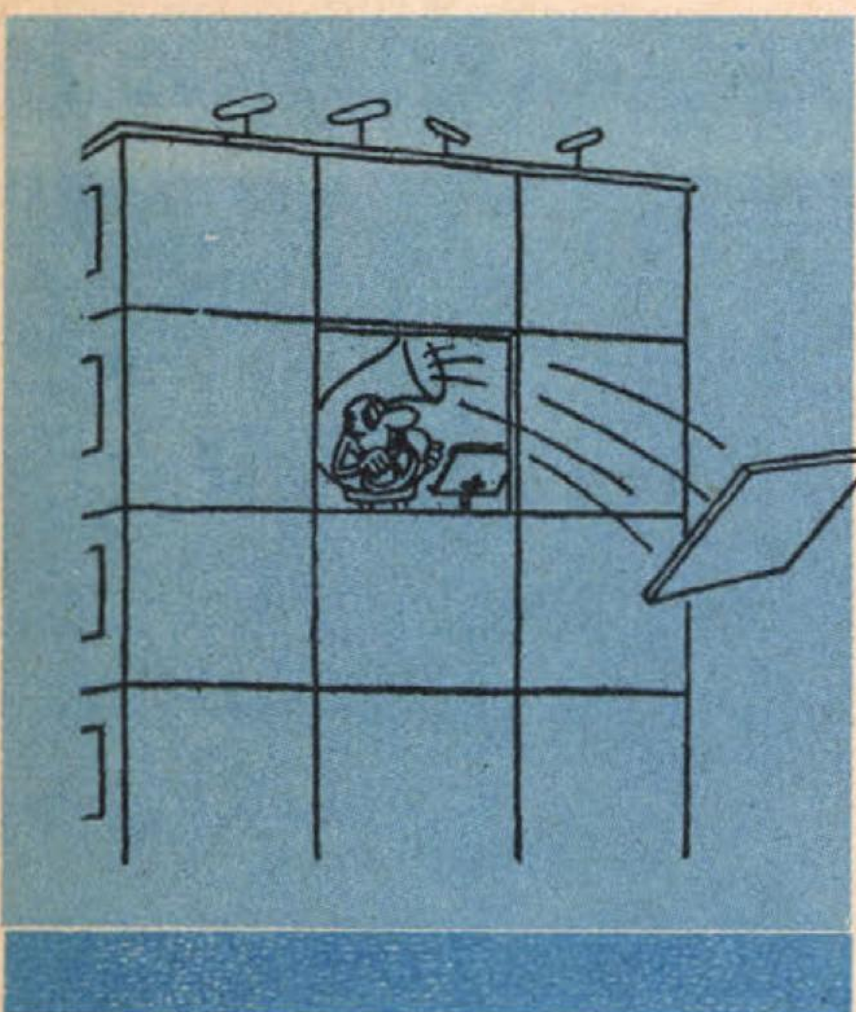
MUZIKALITÁS

ÜNNEPÉLYES FOGADTATÁS

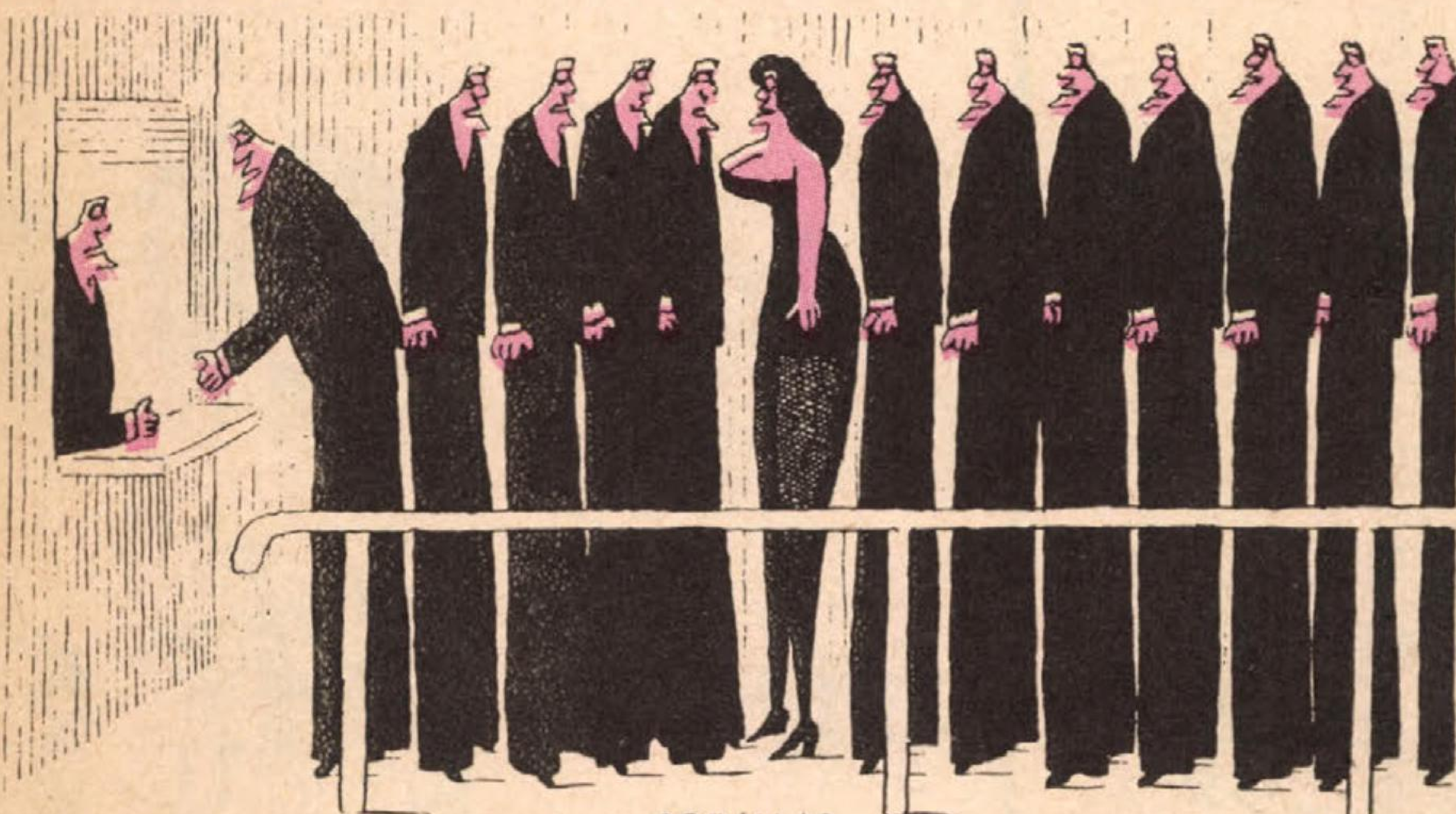
PANELHÁZ

FÉLREÉRTÉS

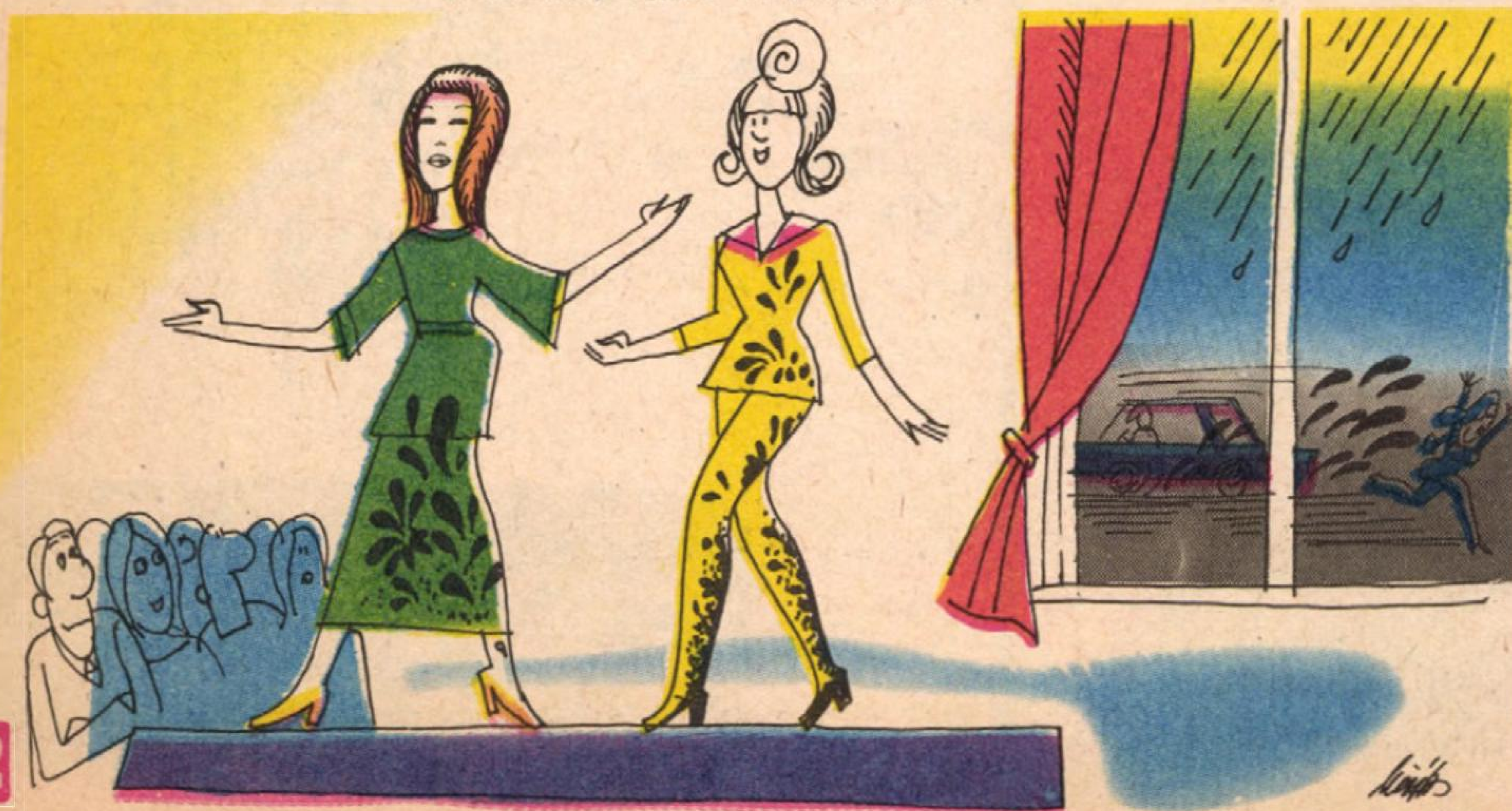

avagy az álcázás tudománya

SORÁLLÁS

CÉLSZERŰ ŐSZI DIVATMINTÁK

előnyös ajánlat

A Hársfa utca egyik régi bérházának kapuján, a következő, fehér krétával írott szöveget olvastam:

**AUTÓSOK FIGYELEM!
MOST TANULJON
KÁROMKODNI
A VILÁG ÖSSZES
KULTÚRNYELVÉN!
KEDVEZMÉNYES
SZEZONVÉGI ÁRAK!**

Droznicsek Árpád
nyelvzseni
Almássy tér, hinta mellett
a második pad

Habozás nélkül a megadott címre siettem. A fenséges szépségű Almássy téren, dacolva az időjárás viszontagságaival, feltűrt galléros zöld lódenkabátjában, megszokott törzspadján üldögélt régi ismerősöm.

— Árpád, mit jelent a legújabb ajánlata? — kérdeztem felajzottan.

— Köztudomású, hogy ma már nagy az idegenforgalmunk, és számtalan magyar utazik szabadsága idején külföldre — felelte értelemtől sugárzó tekintettel Árpád. — A saját autójában közlekedő turista gyakorta kerülhet az utakon olyan stresszhelyzetbe, hogy a másik autós szabálysértése nyomán kitőr belőle a fergeteges káromkodás, amelynek tulajdonképpen feszültséglevezető szerepe van. Ám hiába szárnyalnak a legszebb kifejezések, ha a címzett — példának okáért — stockholmi lakos és csak svédül ért. Természetesen örömmel állok a külföldi autósok rendelkezésére is, hogy itt-tartózkodásuk idején, indokolt esetben, ízesen, magyarul káromkodhassanak. Garantálom az eredeti, Zala megyei tájszólást.

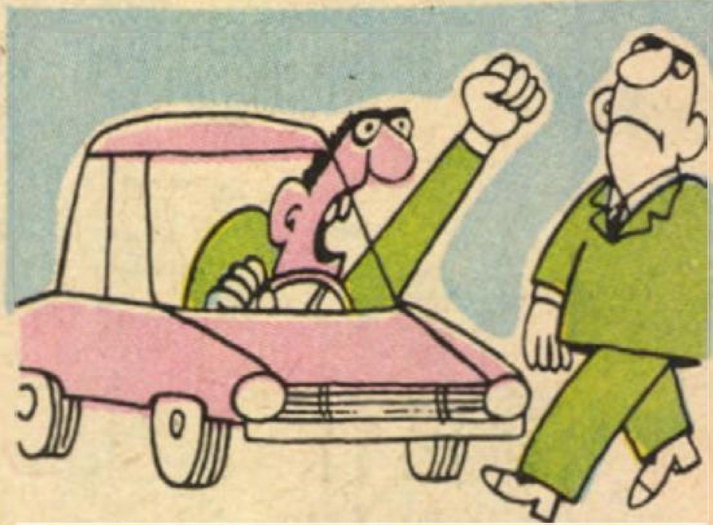
— Mennyi ideig tart egy nyelvtanfolyam? — érdeklődtem kíváncsian.

— Fél óra alatt bárki elsajátíthatja a tananyagot. Törökül, dánul, olaszul, spanyolul, angolul, portugálul, japánul és még negyvenkét nyelven gorombáskodhat a tanfolyamot végzett autóvezető.

Droznyicsek vékony, pepita színű füzetet vett elő a belső zsebéből:

— Ebben minden megtalálható. Például: *„Nem látja, hogy a jobbkézszabály miatt nekem van előnyöm? Tudja, mit mondok én magának? Hogy az a rézzel kivert, kaporszakállas ..."* Képzelje, hogy ez milyen remekül hangzik például hindi nyelven.

— Elragadó lehet. De nincs rá szükségem. Nekem sohasem lesz autóm.

— Ne feledje, gorombáskodni a gyalogosok is szoktak. Épp most dolgozom ezen a hézagpótló munkán. Maga lesz az első számú tanítványom. Addig is előlegezze a tandíjat: egy húszast.

— Sajnálom, Árpád, egy vasat sem adok. Volt szerencsém! — biccentettem hűvösen, és elindultam hazafelé, a fenséges szépségű Almássy térről.

Droznicsek Árpád dühtől tajtékozva kiáltott utánam:

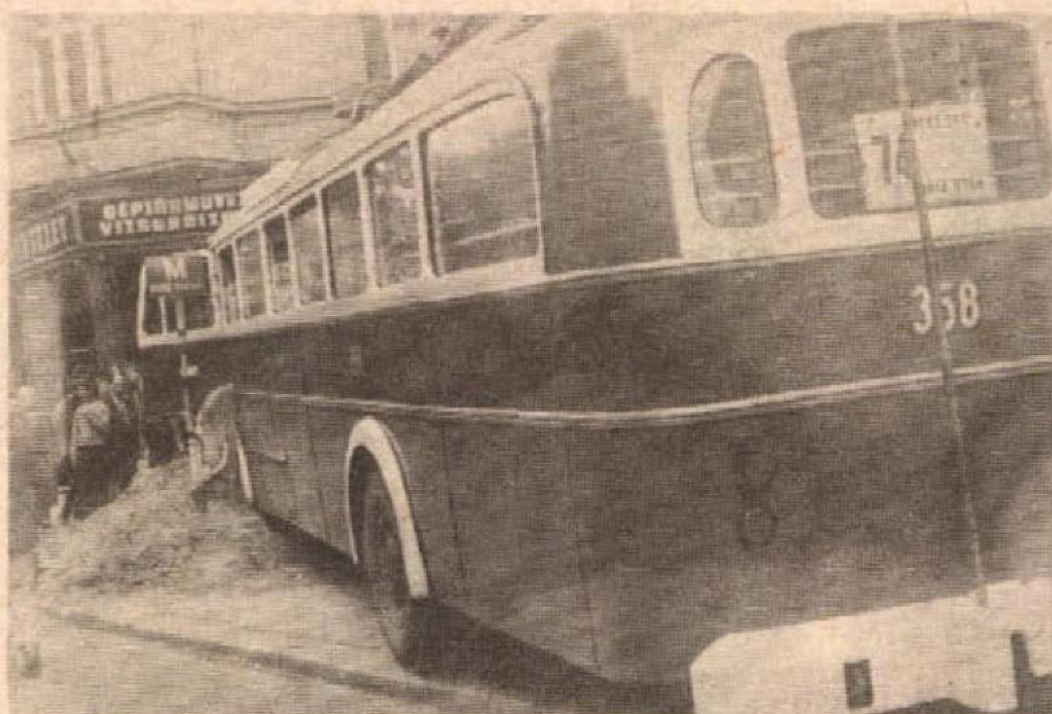
— Smucig alak! Tudja, mit mondok én magának norvégül?!

Még szerencse, hogy nem iratkoztam be a tanfolyamra...

Galambos Szilveszter

TÜCSÖK és BOGÁR

KRESZ-ügyek

Levizsgázott?

(Németh Ildikó, gyáli olvasónk felvétele)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

Azt mondja: átmenő forgalom tilos. Hát istenkém, majd alázatos szívvel beletörődünk.

(Pomázon fényképezte Haas Gyula)

Kanyar balra, tábla jobbra. Közúti eltérítés?!

(Csákvár és Kőhányáspuszta között fotózta Keglovics Gyula, székesfehérvári olvasónk)

HÓJELENTÉS
RÉSZLETES TÁJÉKOZTATÁS: K.P.M.
KÖZÚTI IGAZGATÓSÁG ÚTMESTERSÉGE
SZÁNTÓD·TEL: 31-090
BUDAPEST FELÉ JÁRHATATLAN
NAGYKANIZSA FELÉ JÁRHATATLAN

Augusztusban fotózta dr. Sárközi Ferencné. Lassan tényleg időszerű lehet

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

A főnök az egyik alkalmazottjához:
— Idefigyelj, Gonzalez! Volna egy állás az ikertestvéred számára...
— Miféle ikertestvérem?
— Hát az, akit tegnap a futballmeccsen láttam, amikor te a nagybátyád temetésére mentél.

ALBÉRLET

– Samottozni szeretném a kályhát, Kovács úr! Legyen szíves más albérletet keresni!

ÉRDEKES ESET

GYÁRTMÁNYFEJLESZTÉS

– Ezt mire tudjuk felhasználni?
– Beküldjük a kisplasztikai biennáléra...

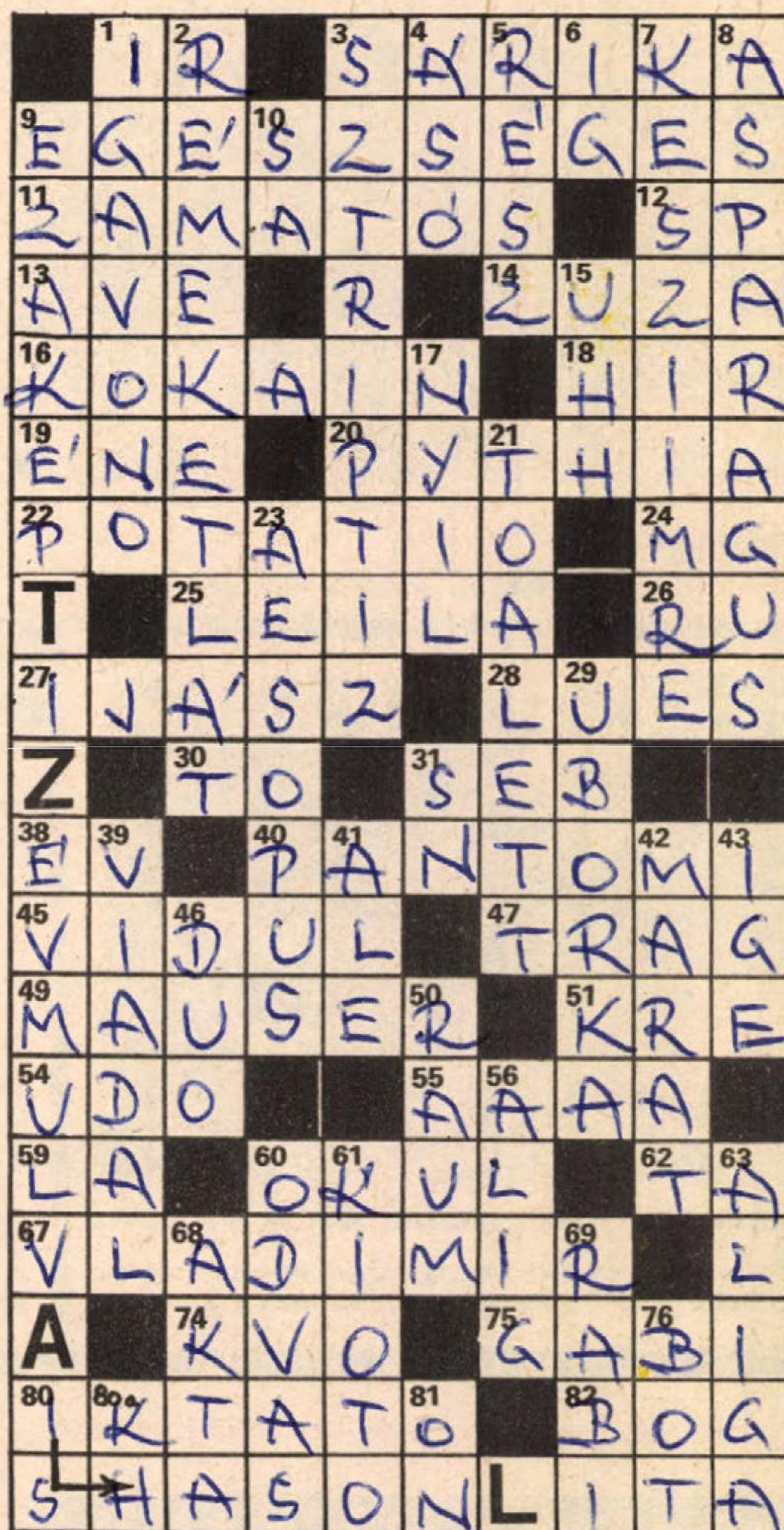
PANASZ

– A feleségem reggel felkel és beszél és beszél egész estig.
– És miről beszél?
– Ne adj isten, hogy elárulná!

AZ ÉREM MÁSIK OLDALA

— Én nem vagyok ilyen öreg! — kiáltott fel Pregováczné, amikor megpillantotta a róla festett portrét. — Csak semmi izgalom — csillapította a festő és megnyugtatás céljából hozzátette: — Függőleges 9. Megfejtésül csak ezt a sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb október 29-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest, Pf. 53. A megfejtők közt háromszor száz forintot sorsolunk ki.

AZ ÉREM MÁSIK OLDALA

— Függőleges 9.

VÍZSZINTES

1. Gyógyszer, ige, nép
3. Becézett női név
9. Semmi baja sincs
11. A finom gyümölcs jelzője
12. ..iritusz
13. Klasszikus üdvözlés
14. A ragulevesben többnyire megtalálható
16. Kábítószer
18. Újságban olvasható
19. K-val: kellene
20. Ógörög jós papnő neve
22. Ivás, dorbézolás — latinul
24. M. G.
25. Török—arab női név
26. A ruténium vegyjele
27. Fegyvernem az ókorban
28. Súlyos betegség
30. Állóvíz
31. Gyógyításra szoruló sérülés
33. Mértani fogalom
38. Időegység
40. Művészi némajáték
44. A színház előcsarnokában van
45. Megenyhült a lég, ...a határ
47. Amin egyszerre lehet sírni és nevetni
49. Egykor világszerte használt lőfegyvertípus (a feltalálójáról elnevezve)
51. Bútordarab
52. A kártyázók egyike teszi
54. Osztrák dalénekes keresztneve
55. Azonos betűk
57. Hajdani birtoktörvény összefoglaló neve
59. Olasz névelő
60. Leszűri a tanulságot
62. Tudomány — más szóval
64. Baja... (szultán)
65. Vonatkozó névmás
67. Szláv eredetű férfinév
70. Mássalhangzó fonet.
71. Azonos magánhangzók
73. ..rajna
74. ...tá (hányad)
75. Kis Gábor
77. A fővárosi közlekedés gyorsítására szolgál
80. Akták átmenőhelye
82. A rovarok osztályához tartozó állat
84. Bemondás az ultiban

FÜGGŐLEGES

1. Némely háziállat
2. „Nyomasztó víziói vannak" (két szó)
3. Lokálokban látható mutatvány
4. Kerti szerszám
5. Kevesebb, mint az egész
6. Helyhatározórag
7. Magyar író és zenekritikus
8. A liliom-félékhez tartozó kedvelt növény
10. S. A.
15. U. H. H.
17. Valamikor fegyver volt, ma már sporteszköz
21. Mosdóhelyiség, esetleg estélyi ruha
23. Az állatmesék atyja
29. Savanyítható
31. ..apszli
32. Időhatározó szó
33. „Gúnyosan beszél"
34. „Egy kis beszélgetés" — a pesti nők nyelvén
35. O. H. I.
36. Főleg a nyúl, de néha az ember is
37. A szerelem beteljesülése
39. Heves ütközet, esetleg sportmérkőzés
41. ...xandria
42. A francia forradalom egyik vezéralakja volt
43. Szófaj
44a. Fekete és folyékony
46. Annyit jelent, mint: kettős
48. Vágószerszám ékezet nélkül
50. Tér — németül
53. Nyári viselet
56. Éppenhogy...
58. Émelyítően kedveskedik, enyeleg
60. Az öreg fa törzse
61. Nagy japán város
63. Balatoni fürdőhely
66. Futár, hírvivő
68. Ügyirat
69. Zsidó pap
70. Károly — becézve
72. Az ilyen ernyő nem eső ellen szolgál
76. Két vége van
78. A 29. függ. kezdete
79. ...ok (képmutató)
80a. K. H.
81. Fémes elem
83. Dátumrag

BÖLCS INTELEM

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Mert jön a dagály és kinyomja a dugót."

A 100 forintokat alábbiak nyerték:

Papp József, 1192 Budapest, Pannónia út 35.

Turcsán Sándorné, 3341 Egercsehi BTP. Patak sor 1.

Ács Sándorné, 2800 Tatabánya, Felszabadulás tér 3.

A díjakat postán küldjük el.

modigliani
ekevas ker
ra erdélyi
troli si g
jim büz ty
önigazolás
nan l kopé
a odds cég
dozni tar
adu kurtanemes b b
gaston nénémasszony
ál arabok mig s rer
limpopo falat rovo
ys aspasia esá éden
éz dz capri ivoviz
skotok rasputin nem
k l k ikra g rk ota
iglo aga neander el
nyomjaadugot almási

ITT OLVASTUK — OTT OLVASTUK

VIGYÁZZ, HEINZI!

Miután az amerikai szenátus jóváhagyta Kissinger külügyminiszteri kinevezését, a Süddeutsche Zeitung elküldött egy riportert a bajorországi Fürth városába, ahol a State Department új ura iskolába járt. Megállapították, hogy az ottani reáliskolában Kissinger csak „jó” osztályzatot kapott a legtöbb tantárgyból, mindössze magaviseletből és szorgalomból volt „kiváló”. Érdekes módon éppen angol nyelvből vitte haza a leggyengébb osztályzatot. A riporter meginterjúvolta Kissinger egyik volt iskolatársát is, aki kijelentette: „Heinzi rendszerint csalt dolgozatíráskor, de hiszen ezt valamennyien megtettük.”

Az angol nyelv már kitűnően megy. A világ most legfeljebb azt remélheti, hogy „Heinzi” dolgozatírásnál is rendesen fog viselkedni.

FŐ A BIZTONSÁG

A nyugatnémet Springer-konszern „vezérlapjában”, a hamburgi Die Welt-ben, a következő hirdetés jelent meg: „36 esztendős vidéki rendőrfőnök állást keres. Testőri megbízatástól a vezérigazgatói állásig minden érdekel. Ajánlatokat várható fizetés megjelölésével a PG 15990 számra kérek.”

Találékony vállalat számára páratlan lehetőség: esetleg olyan vezérigazgatóhoz juthat, aki önmaga testőre.

ERKÖLCSRENDÉSZET

Hornsea angol fürdőhely tanácsa úgy határozott, hogy nudista strandot létesít. Ez lesz az első ilyen strand Nagy-Britanniában. A városi tanács azonban védi az erkölcsöket. Ezért úgy döntött, hogy „mielőtt valaki a strandra belép, a tanács megbízottjának el kell döntenie, hogy igazi nudista-e, vagy pedig csak meztelenkedni akar?”

A Times mindenesetre azt írja, hogy a tanács határozatát követő napon a tanácsháza előtt már sorbanálltak a mindkét nembeli jelentkezők, akik a megbízotti állásra pályáztak.

Úgy látszik, velük is meg lehetne tölteni az első angol nudista strandot.

ÁLLATVÉDŐK

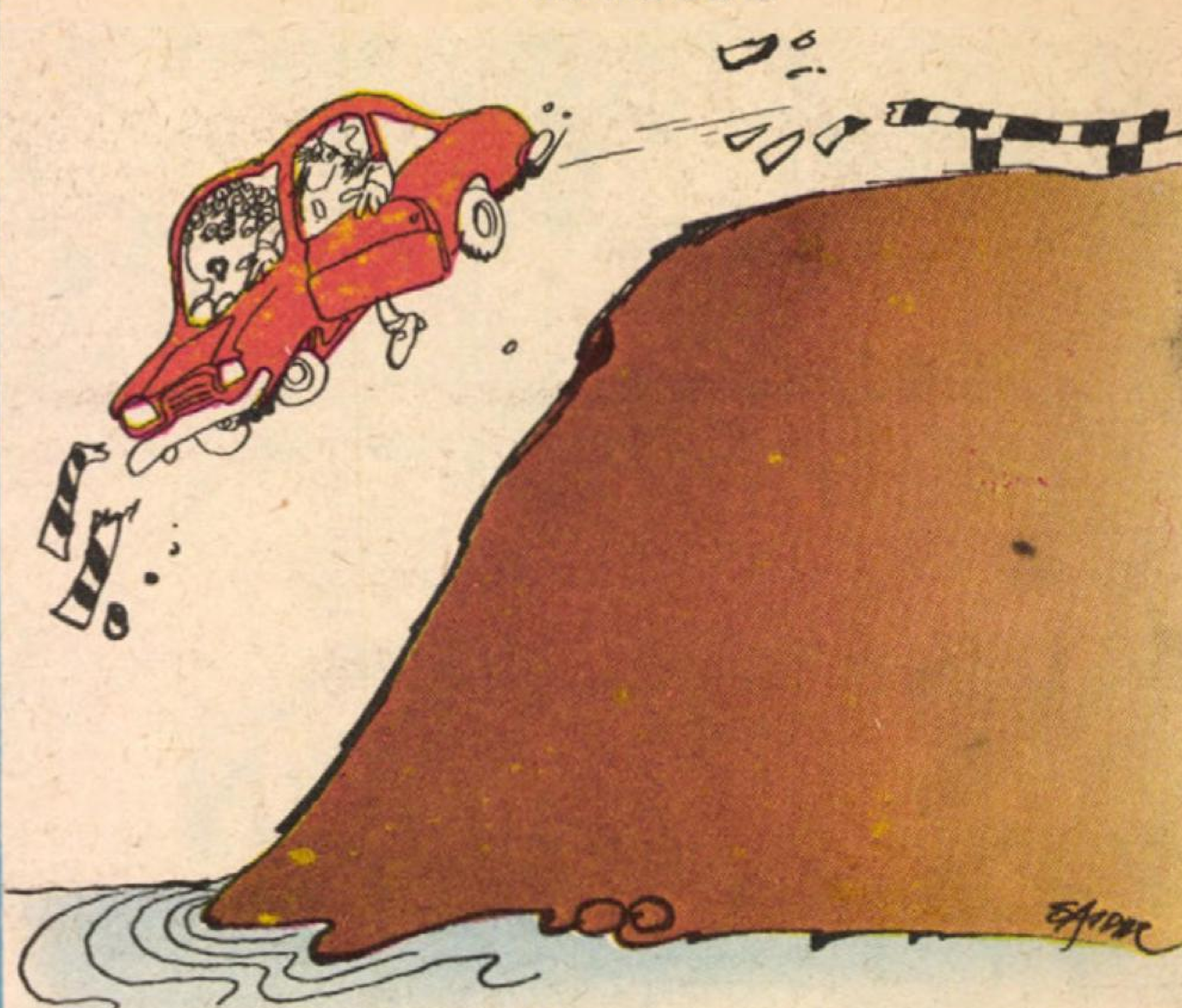
A dél-afrikai Fokvárosban az ottani Állatvédő Egyesület hivatalosan közölte, hogy bevezették a kutyák és macskák faji elkülönítését. Tévedés ne essék: nem úgy, hogy a bulldogokat és a foxikat, vagy a sziámi és az angóramacskákat különítik el egymástól. A közlemény úgy szól, hogy „Az Állatvédő Egyesület megőrző és idomító telepein nem fehér lakosok háziállatai többé nem helyezhetők el.”

FIFTH AVENUE

New Yorkban, az előkelő Fifth Avenue tőszomszédságában, új étterem nyílt. A tulajdonos, Bill Poulin így nyilatkozott a lapokban: „Mindig arról álmodtam, hogy egyszer egy ilyen vendéglőm lesz. Végül összeszedtem a pénzt meg a bátorságomat és megcsináltam. A legolcsóbb előétel — különlegesen kezelt csontok — csak 50 centbe kerül. A legdrágább étel egy májból készült születésnapi torta — öt dollárért. Az ételeket színes alátéten nyugvó kerámiatányérokon szervírozzuk.” A vendéglő neve: „Az ínyenc kutya”.

KIRÁNDULÁS

— Fogadjunk, fiam, hogy otthon felejtetted a fürdőruhákat!

KÍMÉLETESEN

— H. Z. és K. L. házasságot kötöttek. Mondd, fiam, miért nem írták ki a teljes nevüket?
— Biztosan kiskorúak...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Egy gondterhelt asszony nyit be a pszichiáterhez, s a következőkkel fordul hozzá:

— Doktor úr, szeretném felhívni a figyelmét a férjem állapotára. Nagyon aggódom érte...

— Mi baja van, kérem?

— Azt vette a fejébe, hogy ő én vagyok.

— Hát ez valóban érdekes. Szíveskedjen behozni őt hozzám, ha lehetséges.

— Fölösleges, doktor úr. A férjem ugyanis én vagyok!

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Postacím: 1977. Bp. Telefon: 335-718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Postacím: 1959. Bp. Telefon 343-100, *142-220. — Árusítja a Magyar Posta — Készült a Zrínyi Nyomdában. 73.2337 2-43 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen — Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25.504

VÉDTEM A BECSÜLETET

Bennem a közélet öntudat olyannyira túlteng, hogy már akkor vállaltam szakszervezeti bizalmiságot — társadalmi munkában —, amikor ezért még üdülési beutaló sem járt. Érthető tehát, hogy riadóként visszhangzottak fülemben a tévé kommentátornőjének szavai; lélekbemarkolóan ecsetelte a helyzetet, mely szerint a kereskedelmi ellenőrök vizsgálataik során mintegy negyven százalékban súlycsonkításra, árdrágításra leltek. Ezek után a nagyközönséghez fordult segítségért. Azt javasolta, hogy mindnyájan tegyük szóvá a legkisebb megkárosítást is, „nem az egy forintért, vagy húsz fillérért, hanem egy szakma, a magyar kereskedelem és vendéglátóipar jó hírnevéért.”

Először akkor gyakoroltam a szóvátevést, amikor egy kiló körte nyolcvan dekát nyomott. Mondtam a főnök úrnak, hogy nem azért a forinthúszért, de a szakma becsületéért ilyet már ne csináljon. A főnök úr rávágott a zacskóra egy rohadt körtét és így szólt női munkatársához: „A kedves vevők nem értik meg a jó szándékot, ugyebár. Én a rohadt körtét nem akartam odaadni, nehogy megromoljon tőle a többi is. De ha neki ez kell, hát tessék.”

Teljesen megzavarodva távoztam: jót akart ez a zöldségfőnök, vagy nem? Ki tudja. A rohadt körtét mindenesetre elvittem az első hulladékgyűjtőig, oda bedobtam.

Amikor téliszalámit kértem és turistaszalámit kaptam, de téliszalámi árban, ismét szóvátettem. Udvariasan készültek átszámolni, amikor megjegyeztem, hogy nem

am az a néhány forint, hanem a szakma becsülete izgat. Erre a pult túlsó oldalának kádere laza mozdulattal megforgatta kezét a homloka felett, szájtátva figyelő társának rám mutatva azt mondta: „süsü”, majd átnyújtván a helyes számlát, a pénztárhoz utasított.

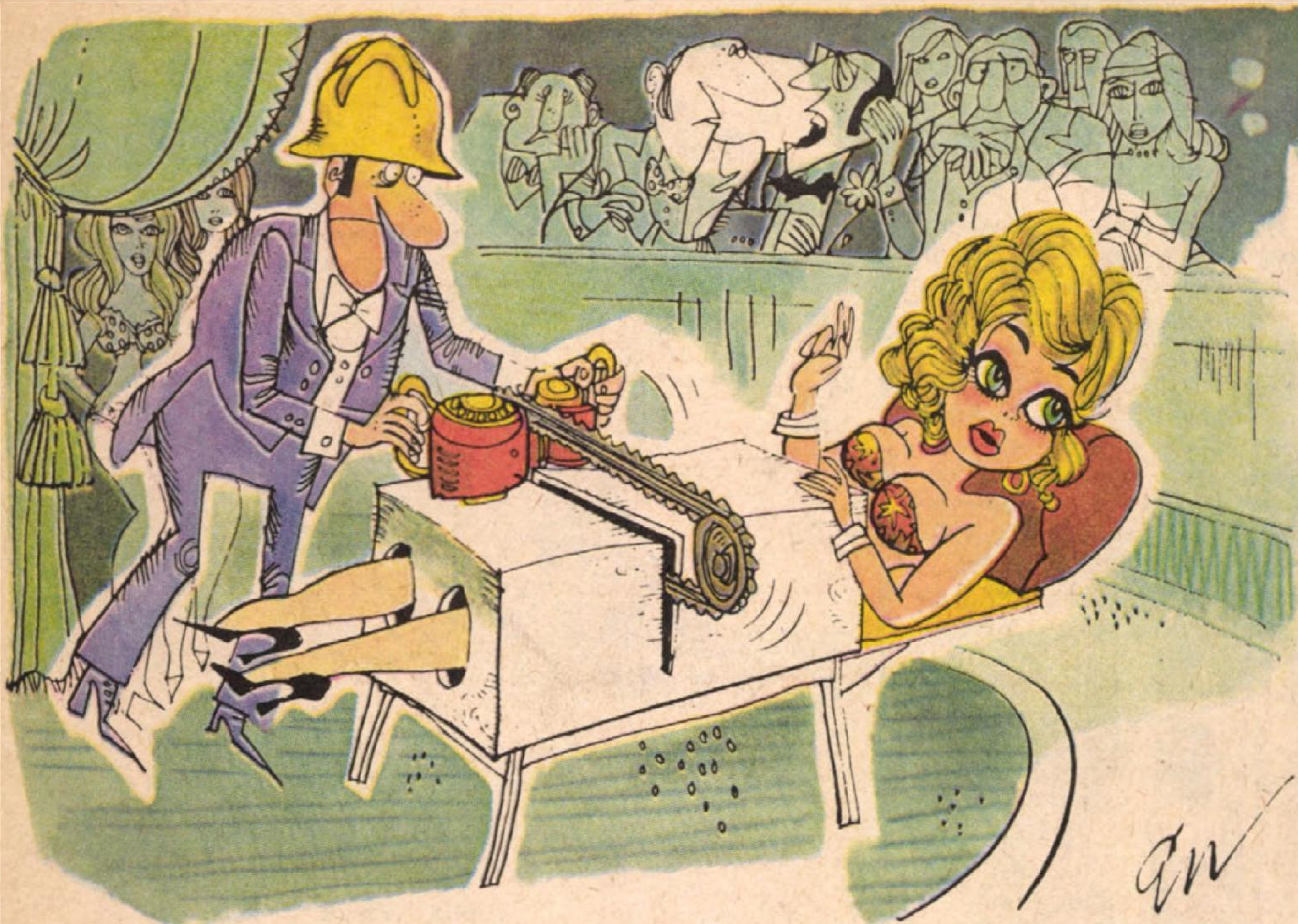
— Nem reagálnak jól — szögeztem le magamban. — De ez csak két próbálkozás százból, vagyis ha a többi sikerül, csupán két százalék.

Elhatároztam, hogy áttérek a vendéglátóiparra. A magammal vitt beosztásos üveg-edény bizonyította, hogy a féldeci konyak csak 3,5 cent, megintcsak mondtam, hogy nem azért a pár forintért, de egy szakma becsületéért... Mikor idáig értem, a pincér ordítani kezdett, hogy az ő becsületét vonom én kétségbe? Mondtam: nem, dehát a mérték az objektív valóság, és a magyar vendéglátóipar ugyebár... ekkor a pincér felemelte a kezét, arca a naplemente bíborszínében tündökölt, láttam, hogy pofonra készül. Gyorsan elhajoltam és mikor újra kezet emelt, én előbb ütöttem.

A tárgyalás holnap lesz. A vád: nyolc napon túl gyógyuló becsületsértés. A sértett mellett 16 kollégája tanúskodik, akik ugyan nem voltak ott, de szolidárisan kiállnak társuk becsületéért. Az ügyvéd azt mondja, hogy bekérte a tévétől a buzdító adás archivpéldányát és az enyhítő körülmény lesz. Meg azt is mondta az ügyvédem, hogy nem az én dolgom védeni egy másik szakma becsületét, védje meg a szakma maga. Ez ugyan, tudom, romboló nézet, de jogásszal nem vitatkozom, mert felszámítja.

Gombó Pál

A MŰSOR ÉRDEKESSÉGE

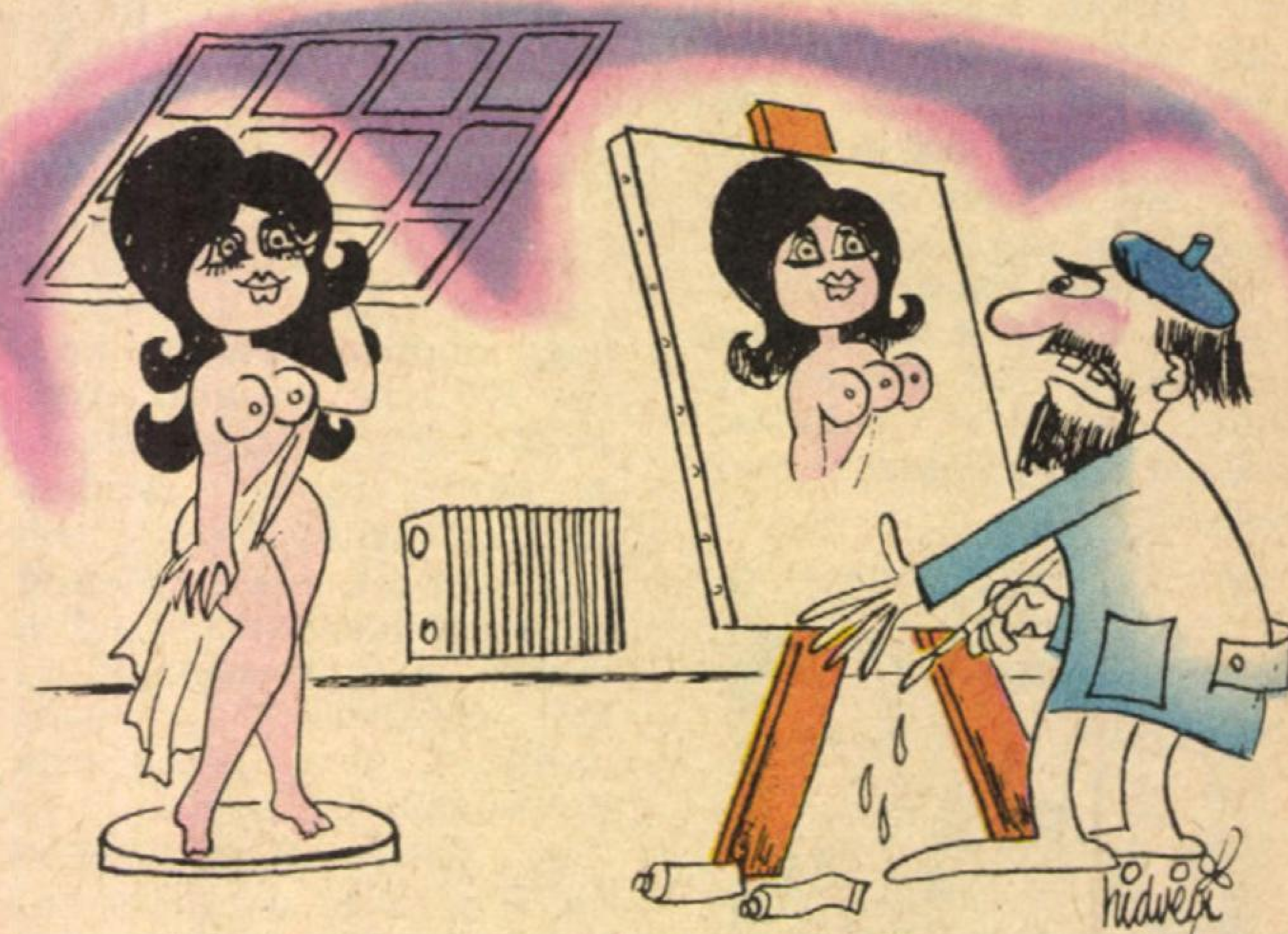

– Az illuzionistánk az erdészettől került a cirkuszhoz...

VÁMVIZSGÁLAT

TÜRELMETLEN MODELL

– Kisasszony, hányszor mondjam még, hogy ne mozogjon?!

TRIBÜN

Herb Elliott, az ötvenes évek nagy futója írja visszaemlékezéseiben:

— Az edző olyan ember, aki mások verítékével keresi kenyerét.

A magyar labdarúgóedzőkre ez nem feltétlenül érvényes. Ha túl sok a veríték, az edző könnyen elvesztheti kenyerét.

A Daily Express érdekes kísérletet javasol. A jövőben a szurkolók döntsék el, hogy a kedvenc csapat egyes játékosai mennyi „prémcsit" érdemelnek. A stadionokban tizenegy perselyt kell felállítani, a tizenegy játékos nevével. Aztán a szurkolók kedvük szerint adakozhatnak.

A magyar labdarúgás jelenlegi színvonalát figyelembe véve — mi még a perselyekért is aggódnánk.

Egy tarragonai vendéglős különös módszerrel igyekszik forgalmát fokozni. A kis kocsma kertjében futballkaput állított fel. Aki a vendégek közül ötből öt tizenegyest berúg a főpincérnek, tíz százalékkal olcsóbban étkezhet.

A labda naphosszat döng s a főpincér véd, mint egy angyal.

Az ő borravalójából vonják le a tíz százalékot!

Mrs. Lorna Johnstone most nyerte tizennegyedszer Anglia díjlovagló bajnokságát. A szép sorozat értékét emeli az a körülmény, hogy a nagyszerű amazon — tavasszal múlt hetvenegy éves.

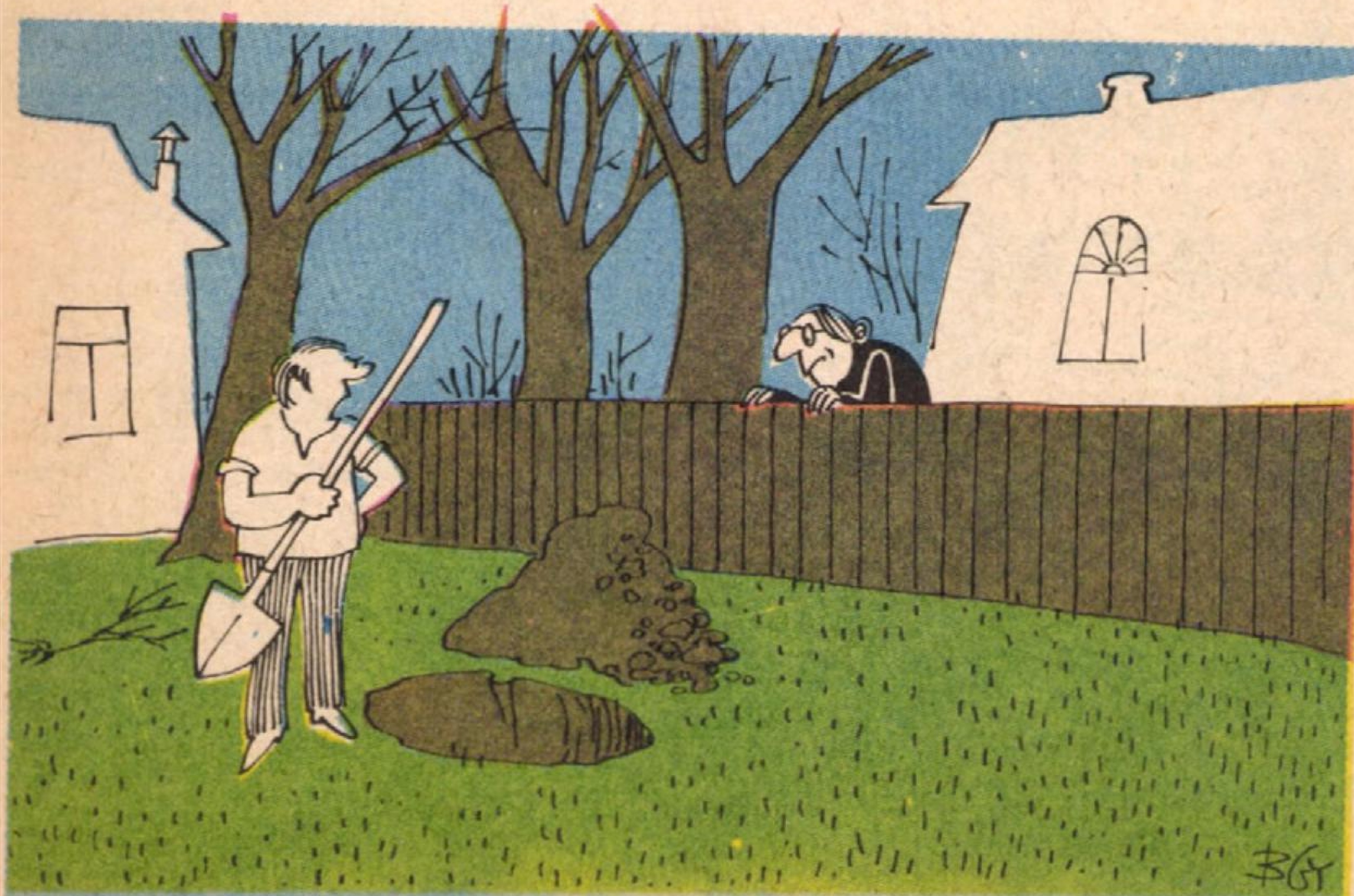
— Szerencsés sportágat választottam — mondta. — Elég, ha a ló fiatal.

(p. p.)

PONTOS KEZBESITES

SZOMSZÉDOK

– Utoljára mondom: fát ültetek, nem találtam honfoglaláskori sírt!

ESZTÉTÁK

– Nem tudom, jól értem-e magamat...